

แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย

ม.๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ รู้หลักประจักษ์ภาษา

โดย
นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนวัดท่าไทร(ดัตตานุเคราะห์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

เรื่อง คำประสม

เวลา ๑ ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๔.๑ ม.๒/๑ สร้างคำในภาษาไทย

๒. สาระสำคัญ

คำประสม เป็นการสร้างจากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน นำมารวมกันเป็นเดียวและมีความหมายใหม่ ซึ่งอาจยังคงคำความหมายเดิมอยู่หรือเปลี่ยนแปลงไปก็ได้ ทั้งนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ลักษณะของคำประสม ประเภทของคำประสม และวิธีการสร้างคำประสม เพื่อสามารถสร้างคำประสมได้ถูกต้อง และมีคำใช้เพิ่มมากขึ้น

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P /A)

๓.๑ นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของคำประสมได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถอธิบายประเภทของคำประสมได้ (K)

๓.๓ นักเรียนสามารถสร้างคำประสมได้ (P)

๓.๔ นักเรียนมีวินัยในการทำงาน (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ คำประสม

๔.๑.๑ ลักษณะคำประสม

๔.๑.๒ ประเภทคำประสม

๔.๑.๓ วิธีการสร้างคำประสม

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ มีความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน /ชิ้นงาน

๗.๑ ใบงาน เรื่อง การสร้างคำประสม

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยว่า สร้างขึ้นได้อย่างไร

๒. นักเรียนเล่นเกม “ดาวินซีทายคำจากภาพ” โดยครูโชว์ภาพให้นักเรียนดูจำนวน ๑๐ ภาพ ตามลำดับ ความยาก และจำนวนพยางค์ แล้วให้นักเรียนทายให้ถูกว่าเป็นคำว่าอะไร เช่น ภาพนก + ภาพแก้วน้ำ = ภาพนกแก้ว ซึ่งเป็นคำ ๒ พยางค์ เป็นต้น นักเรียนและครูช่วยกันเฉลย

๓. นักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำแต่ละคำ จากนั้นให้นักเรียนสังเกตความหมายของแต่ละพยางค์เพื่อเปรียบเทียบกับความหมายของคำว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ขั้นสอน

๔. นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง คำประสม จากใบความรู้และสื่อหนังสือการสร้างคำพจนานุกรม แล้วร่วมกันสนทนาในประเด็นต่อไปนี้ คือ

๔.๑ คำประสมมีลักษณะอย่างไร

๔.๒ คำประสมมีกี่ประเภท อะไรบ้าง พร้อมยกตัวอย่างคำ

๔.๓ คำประสมที่สร้างขึ้นมีความหมายในลักษณะใดบ้าง พร้อมยกตัวอย่างคำ

ครูอธิบายเพิ่มเติมและให้นักเรียนบันทึกสาระสำคัญลงในสมุดบันทึก

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕-๖ คน ทำกิจกรรม “ชวนกันสร้างคำประสม” ให้นักเรียนแข่งขันสร้างคำประสมโดยใช้คำที่ครูกำหนดให้ภายในเวลาที่กำหนด เช่น รอบละ ๑ นาที ให้นักเรียนเขียนคำที่คิดได้ลงในกระดาษที่ครูแจก เมื่อหมดเวลาทุกคนต้องวางปากกา หากสมาชิกกลุ่มใดไม่ปฏิบัติตามจะถูกปรับแพ้ในรอบนั้นทันที จากนั้นทุกกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่อนำคำที่คิดได้ให้เพื่อนฟัง แล้วร่วมกันพิจารณาว่าเป็นคำประสมหรือไม่ คำที่ถูกต้องจะได้ค่าละ ๑ คะแนน ครูบันทึกคำประสมของนักเรียนที่ไม่ซ้ำกันไว้บนกระดาน รวมคะแนนของแต่ละกลุ่มในรอบนั้น แล้วเริ่มแข่งขันรอบต่อไป

คำตั้งต้นที่ใช้สำหรับการแข่งขัน คือ

ลูก	ลูกเสือ	ลูกช้าง	ลูกน้อง	ลูกทุ่ง	ลูกมือ	ฯลฯ
ใจ	เบาใจ	อ่อนใจ	ใจเย็น	กินใจ	น้ำใจ	ฯลฯ
ปาก	ปากแข็ง	ปากจืด	ปากน้ำ	ปากหวาน	ปิดปาก	ฯลฯ
หัว	เล่นหัว	หัวหน้า	หัวสูง	หัวปี	หัวป่า	ฯลฯ

เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน ทุกกลุ่มรวมคะแนน ครูกล่าวชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดตามลำดับ

๖. นักเรียนอ่านคำประสมบนกระดานที่ครูบันทึกไว้อีกครั้ง แล้วช่วยกันอธิบายความหมายของคำประสมที่ยังไม่ทราบความหมาย ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง คำประสม ว่าเป็นคำที่เกิดจากการนำคำมูลที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป มารวมกันแล้วเกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่ หรือยังคงมีเค้าความหมายของคำเดิม การสร้างคำประสมทำให้ภาษาไทยมีคำใช้เพิ่มมากขึ้น

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ บัตรภาพ “เกมดาวินชีท้าทายคำจากภาพ”

๙.๑.๒ ใบความรู้ เรื่อง คำประสม

๙.๑.๓ สื่อ หนังสือการสร้างคำพหูพจน์

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - อธิบายลักษณะของคำประสมได้ - อธิบายประเภทของคำประสมได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - สร้างคำประสมได้	กิจกรรม “ชวนกัน สร้างคำประสม”	แบบประเมินการ อ่านออกเสียงบท ร้อยแก้ว	ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - รักความเป็นไทย	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวนิชชา เตี่ยววนิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุย ขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

ใบความรู้ เรื่อง คำประสม
หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รู้หลักประจักษ์ภาษา
รายวิชาภาษาไทย รหัส ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำประสม

คำประสม คือ การนำเอาคำมูลที่มีความหมายต่างกัน ๒ คำ หรือมากกว่า ๒ คำขึ้นไปมาประสมกัน ทำให้เกิดคำใหม่ขึ้นอีกคำหนึ่งในภาษา

ลักษณะทางความหมายของคำที่นำมาประสมกัน มี ๒ ลักษณะ ได้แก่

๑. คำประสมที่มีความหมายตรง คำประสมประเภทนี้มีความหมายสำคัญอยู่ที่คำตั้งหรือคำหลัก ส่วนขยายมีความสำคัญรองลงไป เช่น ผลผลิต สระน้ำ แม่น้ำ ทางเดิน เรือหาง พอตา ลายมือ เมืองนอก พัดลม

๒. คำประสมที่มีความหมายโดยนัย หรือความหมายเปรียบเทียบ เช่น มือเท้า ใก้อ่อน หัวสูง เส้นสาย ตาขาว วิ่งราว ออกแตก หัวหมุน หัวแข็ง หน้าม้า ใจแคบ คอสูง

วิธีการสร้างคำประสม

คำประสมมีวิธีการสร้างคำ โดยนำคำมูลที่อาจเป็นภาษาเดียวกัน หรือต่างภาษากันก็ได้ ได้แก่

๑. คำประสมที่นำคำมูลมาประสมกันแล้วมีความหมายเป็นอีกอย่างหนึ่ง แต่ยังคงเค้าความหมายเดิมของคำมูลอยู่ เช่น

น้ำ แม่ = แม่น้ำ หมายถึง แหล่งรวมของสายน้ำหลัก

แม่ ยาย = แม่ม่าย หมายถึง แม่ของภรรยาซึ่งลูกเรียกว่ายาย

๒. คำประสมที่นำคำมูลมาประสมกันแล้วมีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น

ชาย หน้า = ชายหน้า หมายถึง อับอาย

หมด ตัว = หมดตัว หมายถึง ไม่มีเงินเหลือ

๓. นำคำที่ไม่สามารถปรากฏตามอิสระได้ เช่น คำว่า “ ช่าง ชาว นัก หมอ การ ความ เครื่อง ของ ที่ ” เป็นคำตั้งประสมกับคำที่สามารถปรากฏตามอิสระได้ เช่น ช่างทอง ชาวนา นักเขียน หมอความ การกิน ความดี เครื่องเขียน

๔. คำไทยแท้ประสมคำบาลีสันสกฤต เช่น หลักฐาน แยกยาม นางเยาว์ ราชวัง ภูมิลำเนา

คำประสม ถ้าแบ่งตามชนิดของคำที่ทำหน้าที่ในประโยค จะแบ่งได้เป็น ๓ ชนิด คือ

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำนาม มีวิธีการสร้าง ๒ วิธี คือ

๑) ยึดคำนามเป็นหลัก ความหมายหลักอยู่ที่คำนามตัวแรก คำนามตัวหลังหรือคำอื่นเป็นคำขยาย เช่น แกงไก่ นากุ้ง แม่น้ำ ลูกน้ำ หมอตู ไข่ต้ม แกงจืด ข้าวสวย บ้านนอก

๒) ยึดคำกริยาหรือคำวิเศษณ์เป็นหลัก ส่วนคำอื่นที่ตามมาจะเป็นคำขยาย เช่น นั่งร้าน พัดลม ต้มยำ เปรี้ยวหวาน ต้มเค็ม

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา มีวิธีการสร้าง ๒ วิธี คือ

๑) ยึดคำกริยาเป็นหลัก ความหมายหลักอยู่ที่คำกริยาตัวแรก คำกริยาตัวหลัง หรือคำอื่นเป็นตัวขยาย เช่น ยกเลิก ร้องส่ง แก้วไข ตบแต่ง ปิดปาก ถือดี

๒) ยึดคำวิเศษณ์หรือคำบุพบทเป็นหลัก คำอื่นเป็นคำเสริม เช่น

คำวิเศษณ์ประสมคำนาม เช่น อ่อนใจ แข็งใจ

คำวิเศษณ์ประสมคำบุพบท เช่น นอกใจ

ใบความรู้ เรื่อง คำประสม (ต่อ)
หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง รู้หลักประจักษ์ภาษา
รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ มีวิธีการสร้าง ๒ วิธี คือ

๑) ยึดคำวิเศษณ์เป็นหลัก ความหมายหลักอยู่ที่คำวิเศษณ์ คำอื่นเป็นคำเสริมหรือคำขยาย เช่น
แดงเลือดนก เขียนน้ำทะเล หลายใจ

๒) ยึดคำนาม กริยา หรือบุพบทเป็นหลัก คำอื่นเป็นคำเสริมหรือคำขยาย เช่น คอแข็ง วาดเขียน
ข้างถนน

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง คำซ้ำ

ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

เวลา ๓ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๔.๑ ม.๒/๑ สร้างคำในภาษาไทย

๒. สาระสำคัญ

การสร้างคำ เป็นการนำคำมาสร้างเป็นคำใหม่ เพื่อให้มีคำใช้ในภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ซึ่งหลักเกณฑ์ การสร้างคำในภาษาไทยนั้นมี ๔ ประเภท คือ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน และคำสมาส คำประสม เป็นการสร้างจากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน นำมารวมกันเป็นเดียวและมีความหมายใหม่ ซึ่งอาจยังคงเค้าความหมายเดิมอยู่หรือเปลี่ยนแปลงไปก็ได้ คำซ้ำ เป็นการสร้างคำโดยการนำคำเดิม คำเดียวมากล่าวซ้ำ ๆ โดยใช้ไม้ยมกกำกับ หรือการซ้ำคำที่มาจากการเล่นเสียงวรรณยุกต์ คำซ้อน เป็นการสร้างคำโดยการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือมีความหมายตรงกัน ซ้ำมาซ้อนหรือรวมกัน ซึ่งอาจเกิดความหมายที่คล้ายคลึงความหมายของคำเดิม แต่จะทำให้ความหมายของคำนั้นชัดเจน มากยิ่งขึ้น

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P / A)

๓.๑ นักเรียนสามารถบอกความความหมายของคำประสม คำซ้ำ คำซ้อน ได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถบอกวิธีการสร้างคำประสม คำซ้ำ คำซ้อน ได้ (K)

๓.๓ นักเรียนสามารถสร้างคำประสม คำซ้ำ คำซ้อน ได้ (P)

๓.๔ นักเรียนมีวินัยในการทำงาน (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ การสร้างคำ

๔.๒ คำประสม

๔.๓ คำซ้ำ

๔.๔ คำซ้อน

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ มีความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ ชิ้นงานที่ ๑ บอลลูกสร้างคำ

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ ๑)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูและนักเรียนสนทนากัน เรื่อง การสร้างคำ เพื่อเชื่อมโยงนักเรียนเข้าสู่บทเรียน โดยครูตั้งคำถามว่า “นักเรียนคิดว่าวิธีการสร้างคำในภาษาไทย สามารถสร้างได้โดยวิธีการใดบ้าง”
๒. ครูสุ่มนักเรียน ๓ คนให้ยกตัวอย่างคำประสม คำซ้ำ และคำซ้อนคนละ ๑ คำ
๓. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยคำที่ยกตัวอย่าง

ขั้นสอน

๔. นักเรียนฟังบรรยายจากครู โดยใช้สื่อ Powerpoint เรื่อง การสร้างคำ (คำประสม คำซ้ำ)
๕. ครูให้ นักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างคำประสมและคำซ้ำคนละ ๑ คำ โดยห้ามซ้ำกัน
๖. ครูให้ นักเรียนเขียนคำประสมและคำซ้ำอย่างละ ๑๐ คำ ลงในสมุดตนเอง (ส่งท้ายคาบ)

ขั้นสรุป

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน เรื่อง การสร้างคำ (คำประสม คำซ้ำ)

(ชั่วโมงที่ ๒-๓)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูสุ่มนักเรียนออกมาพูดทบทวนความรู้จากการเรียนในคาบเรียนที่แล้ว พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำประสม และ คำซ้ำอย่างละ ๕ คำ
๒. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยคำที่เพื่อนยกตัวอย่าง

ขั้นสอน

๓. นักเรียนฟังบรรยายจากครูโดยใช้สื่อ powerpoint เรื่อง การสร้างคำ (คำซ้อน)
๔. ครูให้นักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างคำซ้อน คนละ ๑ คำ โดยห้ามซ้ำกัน

ขั้นสรุป

๕. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การสร้างคำ (คำซ้อน)
๖. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนเขียนคำซ้อนลงไปในชีวิตประจำวัน คนละ ๑๐ คำ
๗. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจากครูเป็นรายบุคคล

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

- ๙.๑.๑ Powerpoint เรื่อง เรื่อง การสร้างคำ
- ๙.๑.๒ แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การสร้างคำ

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

- ๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนนคราห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
<p>สาระสำคัญ</p> <p>คำประสม เป็นการสร้างจากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน นำมารวมกันเป็นคำเดียว และมีความหมายใหม่</p> <p>คำซ้ำ เป็นการสร้างคำโดยการนำคำเดิม คำเดียวมากล่าวซ้ำ ๆ</p> <p>คำซ้อน เป็นการสร้างคำ โดยการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือความหมายตรงกันเข้ามาซ้อนกัน</p>	แบบทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน	ร้อยละ ๖๐ ผ่านเกณฑ์
<p>ตัวชี้วัด</p> <p>ท ๔.๑ ม.๒/๓ สร้างคำในภาษาไทย</p>	แบบทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน	ร้อยละ ๖๐ ผ่านเกณฑ์
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑.มีความมุ่งมั่นในการทำงาน</p>	คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	แบบการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ร้อยละ ๖๐ ผ่านเกณฑ์
<p>สมรรถนะสำคัญ</p> <p>๑.ความสามารถในการคิด</p>	คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	แบบการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ร้อยละ ๖๐ ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวณิชชา เตียววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

ใบความรู้ เรื่อง การสร้างคำ

การสร้างคำที่เป็นวิธีการของภาษาไทย

การสร้างคำไทย ภาษาไทยมีการสร้างคำด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

๑. การประสมคำ

คำประสม คือ การนำเอาคำมูลที่มีความหมายต่างกัน ๒ คำ หรือมากกว่า ๒ คำขึ้นไปมาประสมกัน ทำให้เกิดคำใหม่ขึ้นอีกคำหนึ่งในภาษา

ลักษณะทางความหมายของคำที่นำมาประสมกัน มี ๒ ลักษณะ ได้แก่

๑. คำประสมที่มีความหมายตรง คำประสมประเภทนี้มีความหมายสำคัญอยู่ที่คำตั้งหรือคำหลัก ส่วนขยายมีความสำคัญรองลงไป เช่น ผลผลิต สระน้ำ แม่น้ำ ทางเดิน เรือหาง พ้อตา ลายมือ เมืองนอก พัดลม

๒. คำประสมที่มีความหมายโดยนัย หรือความหมายเปรียบเทียบ เช่น มือเท้า ใก้อ่อน หัวสูง เส้นสาย ตาขาว วิ่งราว ออกแตก หัวหมุน หัวแข็ง หน้าม้า ใจแคบ คอสูง

วิธีการสร้างคำประสม

คำประสมมีวิธีการสร้างคำ โดยนำคำมูลที่อาจเป็นภาษาเดียวกัน หรือต่างภาษากันก็ได้ ได้แก่

๑. คำประสมที่นำคำมูลมาประสมกันแล้วมีความหมายเป็นอีกอย่างหนึ่ง แต่ยังคงเค้าความหมายเดิมของคำมูลอยู่ เช่น

น้ำ แม่ = แม่น้ำ หมายถึง แหล่งรวมของสายน้ำหลัก

แม่ ยาย = แม่ยาย หมายถึง แม่ของภรรยาซึ่งลูกเรียกว่ายาย

๒. คำประสมที่นำคำมูลมาประสมกันแล้วมีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น

ชาย หน้า = ชายหน้า หมายถึง อับอาย

หมด ตัว = หมดตัว หมายถึง ไม่มีเงินเหลือ

๓. นำคำที่ไม่สามารถปรากฏตามอิสระได้ เช่น คำว่า “ ช่าง ชาว นัก หมอ การ ความ เครื่อง ของ ที่ ” เป็นคำตั้งประสมกับคำที่สามารถปรากฏตามอิสระได้ เช่น ช่างทอง ชาวนา นักเขียน หมอความ การกิน ความดี เครื่องเขียน

๔. คำไทยแท้ประสมคำบาลีสันสกฤต เช่น หลักฐาน แยกยาม นงเยาว์ ราชวัง ภูมิลาเนา

คำประสม ถ้าแบ่งตามชนิดของคำที่ทำหน้าที่ในประโยค จะแบ่งได้เป็น ๓ ชนิด คือ

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำนาม มีวิธีการสร้าง ๒ วิธี คือ

๑) ยึดคำนามเป็นหลัก ความหมายหลักอยู่ที่คำนามตัวแรก คำนามตัวหลังหรือคำอื่นเป็นคำขยาย เช่น แกงไก่ นากุ้ง แม่น้ำ ลูกน้ำ หมอดู ไข่ต้ม แกงจืด ข้าวสวย บ้านนอก

๒) ยึดคำกริยาหรือคำวิเศษณ์เป็นหลัก ส่วนคำอื่นที่ตามมาจะเป็นคำขยาย เช่น นั่งร้าน พัดลม ต้มยำ เปรี้ยวหวาน ต้มเค็ม

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา มีวิธีการสร้าง ๒ วิธี คือ

๑) ยึดคำกริยาเป็นหลัก ความหมายหลักอยู่ที่คำกริยาตัวแรก คำกริยาตัวหลัง หรือคำอื่นเป็นคำขยาย เช่น ยกเลิก ร้องส่ง แก้วไข ตบแต่ง ปิดปาก ถือดี

๒) ยึดคำวิเศษณ์หรือคำบุพบทเป็นหลัก คำอื่นเป็นคำเสริม เช่น

คำวิเศษณ์ประสมคำนาม เช่น อ่อนใจ แข็งใจ

คำวิเศษณ์ประสมคำบุพบท เช่น นอกใจ

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ มีวิธีการสร้าง ๒ วิธี คือ

- ๑) ยึดคำวิเศษณ์เป็นหลัก ความหมายหลักอยู่ที่คำวิเศษณ์ คำอื่นเป็นคำเสริมหรือคำขยาย เช่น แดงเลือดนก เขียวน้ำทะเล หลายใจ
- ๒) ยึดคำนาม กริยา หรือบุพบทเป็นหลัก คำอื่นเป็นคำเสริมหรือคำขยาย เช่น คอแข็ง วาดเขียน ข้างถนน

๒. การซ้อนคำ

คำซ้อน หมายถึง การนำเอาคำใกล้เคียงกัน ๒ คำมาซ้อนกัน หรือนำคำ ๒ คำที่มีความหมายตรงกันเข้ามาซ้อนกัน เช่น บ้านเรือน วังเต็น เต็นรำ ไกลชิด ความหมายตรงข้าม เช่น เท็จจริง ยากง่าย ดีชั่ว ถี่ห่าง ไกลไกล สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) คำซ้อนเพื่อความหมาย

หมายถึง การนำคำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาซ้อนกัน การสร้างคำซ้อนในลักษณะนี้มีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

- ๑.๑) คำไทยซ้อนกับคำไทย เช่น เล็กน้อย ใจคอ ทุบัติ หน้าตา เทียวแห้ง บ้านเรือน เป็นต้น
- ๑.๒) คำไทยซ้อนกับคำไทยถิ่น เช่น อ้วนพี เสื่อสาด คอยท่า สวยงาม อ่อนช้อย เป็นต้น
- ๑.๓) คำไทยซ้อนกับคำต่างประเทศ เป็นการนำคำไทยมาซ้อนกับคำในภาษาต่างประเทศ เช่น
 - ก. คำไทยซ้อนกับคำบาลีสันสกฤต เช่น จิตใจ หมั่นเพียร รูปร่าง ทริพย์สิน เป็นต้น
 - ข. คำไทยซ้อนกับคำเขมร เช่น เข้มแข็ง ฟ้อนรำ หนองบึง ยกเลิก เป็นต้น
- ๑.๔) คำต่างประเทศซ้อนคำต่างประเทศ เป็นการนำคำบาลีซ้อนคำสันสกฤตหรือคำเขมรซ้อนคำเขมร เช่น สุขสงบ มิตรสหาย เฉลิมฉลอง เลอเลิศ ทริพย์สมบัติ เป็นต้น

๒. คำซ้อนเพื่อเสียง

คำซ้อนเพื่อเสียง หมายถึง การนำคำที่มีเสียงใกล้เคียงกันมาซ้อนกันเกิดคำที่มีความหมายใหม่ เช่น เยอะแยะ ยิ้มแย้ม โชเซ่ มอมแมม โพล้เพล้ ลิบลับ จริงจัง พึมพำ เป็นต้น

ลักษณะของคำซ้อนเพื่อเสียง มีดังนี้

- ๑) แต่ละพยางค์มีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน ต่างกันที่เสียงสระ เช่น เกะกะ ขรุขระ คู่คี่ เงอะงะ ชู่ช่า
- ๒) แต่ละพยางค์มีเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะสะกดเหมือนกัน ต่างกันที่เสียงสระ เช่น เก้งก้าง ชุกชุก คึกคัก จริงจัง โมงผาง
- ๓) แต่ละพยางค์มีเสียงพยัญชนะต้นและเสียงสระเหมือนกัน ต่างกันที่เสียงพยัญชนะสะกด เช่น แจกแจจก เพลิดเพลิน ทาบทาม ยอกย้อน สอดส่อง
- ๔) แต่ละพยางค์มีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน ต่างกันทั้งเสียงสระและพยัญชนะสะกด โดยมีพยัญชนะสะกดหรือไม่มีก็ได้ เช่น กงการ ขบขัน งงววย ฟุ่มเฟือย เจื้อจวน

วิธีซ้อนคำเพื่อเสียง

- ๑) นำคำที่มีพยัญชนะตัวเดียวกัน แตกต่างกันที่เสียงสระ นำมาซ้อนหรือควบคู่กัน เช่น เรอระ เช่าเช่า อ้อแอ้ จู้จู้ เงอะงะ เหนอะหนะ จอแจ ร่อแร่ เตาะเตะ ชิงชัง จริงจัง ตูมตาม ตึงตัง อึกอึก ทึกทัก โฉ่งฉ่าง หมองหมาง อ้อยอ้าย โอ๊กอ้าก
- ๒) นำคำแรกที่มีความหมายมาซ้อนกับคำหลัง ซึ่งไม่มีความหมายเพื่อให้เกิดเสียงและออกเสียงได้สะดวก โดยเสริมคำข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้ ทำให้เน้นความเน้นเสียงได้หนักแน่น โดยมากใช้ในภาษาพูด เช่น กวาดกวาด กินแกน พุดพิศ ดีเดอ เดินแดน มอมแมม ดีเต้ ไปเปย มองเมิง หูเหื่อง ขามแซม กระจุก กระจุกเดี่ยว

๓) นำคำที่มีพยัญชนะต้นต่างกันแต่เสียงสระเดียวกันมาซ้อนกันหรือควบคู่กัน เช่น เบื่อเรื่อ
แรรันแค้น จิ้มลิ้ม ออมหอม อ่างว่าง ราบคาบ

๔) นำคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกัน สระเสียงเดียวกัน แต่ตัวสะกดต่างกันมาซ้อนกัน หรือควบคู่กัน เช่น ลักลั่น อัดอั้น หย็อกหยอย

๕) คำซ้อนบางคำ ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกันและเพิ่มพยางค์ เพื่อให้ออกเสียงสมดุลงัน เช่น ขโมยโจร เป็น ขโมยขโจร สะกิดเกา เป็น สะกิดสะเกา

๖) คำซ้อนบางคำอาจจะเป็นคำซ้อนที่เป็นคำคู่ ซึ่งมี ๔ คำ และมีสัมผัสคู่กึ่งกลาง หรือคำที่ ๑ และคำที่ ๓ ซ้ำกัน คำซ้อนในลักษณะนี้เป็นสำนวนไทย ความหมายของคำจะปรากฏที่คำหน้าหรือคำท้าย หรือปรากฏที่คำข้างหน้า ๒ คำ ส่วนคำท้าย ๒ ตัว ไม่ปรากฏความหมาย เช่น เกะกะกระราน กระโดดโลดเต้น บ้านช่องห้องหอ เรือแพนาวา ข้าเก่าเต่าเลี้ยง กตัญญูรู้คุณ ผลหมากรากไม้ โทกหกปกกลม ติดอกติดใจ

๓. การซ้ำคำ

คำซ้ำ คือ การนำคำคำเดียวกันมากล่าวซ้ำ ๒ ครั้ง หรือมากกว่า ๒ ครั้ง ทำให้ได้ความหมายต่างไปจากคำเดิมที่เป็นคำเดียวโดด ๆ การเขียนคำซ้ำใช้ไม้ยมก (๗) แทนคำที่ซ้ำกับคำแรก การซ้ำคำทำให้ความหมายเปลี่ยนไปหลายแบบ ดังนี้

๑) คำซ้ำแสดงความหมายเป็นพหูพจน์ ได้แก่ เด็กๆ หนุ่มๆ สาวๆ เธอๆ

๒) คำซ้ำที่ให้ความหมายเชิงอุปมา ได้แก่ หมาๆ (ไม่ดี) กลัวๆ (ง่ายๆ) ฝึๆ (ไม่ดี) หมูๆ (ง่าย)

๓) คำซ้ำที่เน้นความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ได้แก่ เล็กๆ น้อยๆ สดๆ เหม็นๆ เย็นๆ อุ่นๆ

๔) คำซ้ำที่ทำให้ความหมายเบาลง มักเป็นคำซ้ำบอกสี ได้แก่ แดงๆ ดำๆ ขาวๆ เขียวๆ เหลืองๆ เป็นต้น คำซ้ำชนิดนี้บ่งบอกว่าผู้พูดไม่แน่ใจว่าเป็นสีนั้นๆ ที่เดียว

๕) คำซ้ำที่แยกความหมายออกเป็นส่วน ๆ ได้แก่

- แม่ค้าขายผลไม้เป็นแข่ง ๆ (ขายครั้งละแข่ง)

- เดือน ๆ ดูผ่านไปเร็วเหลือเกิน (นับทีละเดือน)

- แยกหรือมาร่วมงานกันเป็นคันรถ ๆ (นับทีละคันรถ)

๖) คำซ้ำที่เปลี่ยนระดับเสียงเพื่อเน้นความหมายให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ได้แก่ คำว่าขาว

แบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การสร้างคำ (คำประสม, คำซ้ำ, คำซ้อน)

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๑. ข้อใดไม่ใช้การสร้างคำใหม่ในภาษาไทย

๑. ซ้ำคำ

๒. ซ้อนคำ

๓. ประสมคำ

๔. สมาส สนธิ

๒. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะภาษาไทย

๑. ภาษาคำโดด

๒. มีเสียงวรรณยุกต์

๓. ภาษามีวิภัติปัจจัย

๔. มีวิธีการสร้างคำใหม่

๓. ข้อใดเป็นคำประสมทั้งหมด

๑. กระตาดำ แปกเปื้อน

๒. เครื่องคิดเลข ข้าวสุก

๓. ผิดชอบเสแสร้ง

๔. ผลิตผล ชดว้อย

๔. ข้อใดมีคำประสม ๒ คำ

๑. ลูกเสือกองนี้ไปน้ำตกสาลิกา

๒. วินัยชอบซ้อนลูกน้ำให้ปลากิน

๓. คุณพิมพ์นามบัตรมาจากไหน

๔. สุภาชิตโบราณว่า “น้ำน้อยยอมแพ้ไฟ”

๕. ข้อใดเป็นคำซ้ำทั้งหมด

๑. ปิดๆ เปิดๆ ทรัพย์สมบัติ

๒. ผิดชอบ กระโดดกระเดก

๓. กระช่มกระชวย จุกจิก

๔. เป็นรูปเป็นร่าง ระริกกระรี่

๖. คำซ้ำในข้อใดไม่สามารถใช้เป็นคำเดี่ยวได้

๑. กับข้าวพื้น ๆ ใครก็ทำได้

๒. แท็กซีคันไหน ๆ ก็ไม่รับฉันสักคน

๓. หาซื้อเมล็ดพันธุ์ดี ๆ มาเพาะปลูก

๔. จุดตะเกียงกระป๋องเล็ก ๆ ท่องหนังสือ

๗. ข้อใดไม่มีคำซ้อน

๑. กินข้าวเสร็จแล้วต้องช่วยกันเก็บถ้วยชามให้เรียบร้อย

๒. ประชาชนกำลังยื้อแย่งกันซื้อเสื้อเหลืองที่เมืองทองธานี

๓. เด็กวัยรุ่นวันนี้ชอบกินเหล้าเมายาประพุดิตินเหลวแหลก

๔. รัฐบาลยอมให้ราคาน้ำมันลอยตัวได้จึงทำให้น้ำมันมีราคาแพง

๘. คำประสมทุกคำในข้อใดมีโครงสร้างเหมือนคำว่า “เครื่องซักผ้า”

๑. ผ้าขาวม้า หม้อหุงข้าว

๒. แปรงสีฟัน ตู้กับข้าว

๓. รถไถนา น้ำพริกเผา

๔. ยาหยอดตา ไม้จิ้มฟัน

๙. คำซ้ำในข้อใดต้องใช้เป็นคำซ้ำเสมอ

๑. ผู้ใหญ่บางคนอาจจะคิดว่าวัยรุ่นชอบแต่งตัวบ้า ๆ บอ ๆ

๒. คนที่ทำความผิดก็ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่ให้ตำรวจจับได้

๓. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ทำให้ฉันตกใจไม่หาย

๔. ผู้หญิงสาวไม่ควรกลับบ้านดึก ๆ ดื่น ๆ จะไม่ปลอดภัย

๑๐. ข้อใดไม่ต้องใช้ไม้ยมก

๑. อาจารย์เรียกนักเรียนเป็นคนคนไป

๒. เขาว่าจะไปแต่ไปก็ลืมจึงเพลินทำอย่างอื่น

๓. ผู้จัดการให้เตรียมห้องห้องนี้ไว้รับรองแขก

๔. ฉันนั่งนั่งนอนนอนอยู่ที่บ้านจนรู้สึกเบื่อ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การสร้างคำ (คำประสม, คำซ้ำ, คำซ้อน)

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๑. ข้อใดไม่ใช้การสร้างคำใหม่ในภาษาไทย

๑. ซ้ำคำ

๒. ซ้อนคำ

๓. ประสมคำ

๔. **สมาส สนธิ**

๒. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะภาษาไทย

๑. ภาษาคำโดด

๒. มีเสียงวรรณยุกต์

๓. **ภาษามีวิภัติปัจจัย**

๔. มีวิธีการสร้างคำใหม่

๓. ข้อใดเป็นคำประสมทั้งหมด

๑. กระตาดดำ แปกเปื้อน

๒. **เครื่องคิดเลข ข้าวสุก**

๓. ผิดชอบเสแสร้ง

๔. ผลิติดผล ชดว้อย

๔. ข้อใดมีคำประสม ๒ คำ

๑. **ลูกเสือกองนี้ไปน้ำตกสาลิกา**

๒. วินัยชอบซ้อนลูกน้ำให้ปลากิน

๓. คุณพิมพ์นามบัตรมาจากไหน

๔. สุภาชิตโบราณว่า “น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ”

๕. ข้อใดเป็นคำซ้ำทั้งหมด

๑. **ปิดๆ เปิดๆ ทรัพย์สมบัติ**

๒. ผิดชอบ กระโดดกระเดก

๓. กระช่อมกระชวย จุกจิก

๔. เป็นรูปเป็นร่าง ระริกกระรี่

๖. คำซ้ำในข้อใดไม่สามารถใช้เป็นคำเดี่ยวได้

๑. **กับข้าวพื้น ๆ ใครก็ทำได้**

๒. แท็กซีคันไหน ๆ ก็ไม่รับฉันสักคน

๓. หาซื้อเมล็ดพันธุ์ดี ๆ มาเพาะปลูก

๔. จุดตะเกียงกระป๋องเล็ก ๆ ท่องหนังสือ

๗. ข้อใดไม่มีคำซ้อน

๑. กินข้าวเสร็จแล้วต้องช่วยกันเก็บถ้วยชามให้เรียบร้อย

๒. ประชาชนกำลังยื้อแย่งกันซื้อเสื้อเหลืองที่เมืองทองธานี

๓. เด็กวัยรุ่นวันนี้ชอบกินเหล้าเมายาประพุดิตินเหลวแหลก

๔. **รัฐบาลยอมให้ราคาน้ำมันลอยตัวได้จึงทำให้น้ำมันมีราคาแพง**

๘. คำประสมทุกคำในข้อใดมีโครงสร้างเหมือนคำว่า “เครื่องซักผ้า”

๑. ผ้าขาวม้า หม้อหุงข้าว

๒. แปรงสีฟัน ตู้กับข้าว

๓. **รถไถนา น้ำพริกเผา**

๔. ยาหยอดตา ไม้จิ้มฟัน

๙. คำซ้ำในข้อใดต้องใช้เป็นคำซ้ำเสมอ

๑. ผู้ใหญ่บางคนอาจจะคิดว่าวัยรุ่นชอบแต่งตัวบ้า ๆ บอ ๆ

๒. คนที่ทำความผิดก็ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่ให้ตำรวจจับได้

๓. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ทำให้ฉันตกใจไม่หาย

๔. **ผู้หญิงสาวไม่ควรกลับบ้านดึก ๆ ดื่น ๆ จะไม่ปลอดภัย**

๑๐. ข้อใดไม่ต้องใช้ไม้ยมก

๑. อาจารย์เรียกนักเรียนเป็นคนคนไป

๒. เขาว่าจะไปแต่ไปก็ลืมจึงเพลินทำอย่างอื่น

๓. **ผู้จัดการให้เตรียมห้องห้องนี้ไว้รับรองแขก**

๔. ฉันนั่งนั่งนอนนอนอยู่ที่บ้านจนรู้สึกเบื่อ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำที่บันทึกลงในสมุด มาเขียนในชิ้นงาน "บอลลูกสร้างคำ" ซึ่งประกอบด้วย คำประสม คำซ้ำ และคำซ้อน จำนวน ๒๐ คำ

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง คำซ้อน

ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๔.๑ ม.๑/๒ สร้างคำในภาษาไทย

๒. สาระสำคัญ

คำซ้อน เป็นคำที่ใช้กันมาในชีวิตประจำวัน ซึ่งเกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปมารวมกัน อาจมีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือตรงข้ามกันได้ คำที่เกิดความหมายใหม่ ทั้งนี้จึงควรที่จะทราบความหมายของคำซ้อน ชนิดของคำซ้อน และวิธีการสร้างคำซ้อน เพื่อให้สามารถนำคำใหม่ที่สร้างขึ้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P / A)

๓.๑ นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำซ้อนได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถจำแนกชนิดของคำซ้อนได้ (P)

๓.๓ นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ คำซ้อน

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ มีความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ ใบงาน เรื่อง คำซ้อน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูถามนักเรียนว่านักเรียนรู้หรือไม่ว่าคำซ้อน คืออะไร

แนวคำตอบ : คำซ้อน คือ การนำคำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปมาเรียงต่อกันโดยแต่ละคำนั้น มีความสัมพันธ์กันในด้านความหมาย อาจเป็นความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน ทำนองเดียวกัน หรือตรงข้ามกันก็ได้ จุดประสงค์ของการซ้อนคำเพื่อให้ได้ความหมายที่ชัดเจน

ขั้นสอน

๒. ครูอธิบายเรื่อง คำซ้อน แล้วให้นักเรียนจดบันทึกความรู้ลงในสมุด

๓. นักเรียนทำกิจกรรม “คำซ้อนซ่อนรัก” โดยนักเรียนแบ่งเป็น ๒ ฝ่าย ครูแจกบัตรคำที่เตรียมไว้ให้คนละ ๑ ใบ (จำนวนบัตรคำสามารถเพิ่มหรือลดได้ตามจำนวนนักเรียนในชั้น) เช่น

ฝ่ายชาย	ฝ่ายขวา
เสียด	จม
โต	แก้
ท้อ	โง่
คลา	บ้าน
ผา	น้ำ
ไซ	เบียด
มาด	หลาบ
เง่า	เยาว์
ชื้อ	ใหญ่
ดู	โคล
พา	ภู
ช่อง	มุง
เข็ด	ฟัน
สอน	ย่อ
อ่อน	บัง
โลด	กัลป์
บด	ตรง
ลุ่ม	แล
กัป	โผน
ฆ่า	สั่ง
ไท	พ่อ
ชนะ	คำ
ไกล	แพ้
เข้า	บ้า
มา	ใกล้
แม่	ไป
ไพร่	สุข
ใหญ่	ฟ้า
ผิด	เล็ก
ทุกข์	ชอบ

๔. เมื่อนักเรียนอ่านคำของตนเองแล้วให้ชูบัตรคำขึ้น พร้อมทั้งมองหาคำที่จะจับคู่ได้แล้วเดินไปหาคู่ของตนเอง เมื่อจับคู่ได้ให้ยืนอยู่กับที่ คำที่จับคู่ได้ ได้แก่

ลุ่มจม	แก้ไข	โง่งง	บ้านช่อง	นำพา	เบียดเสียด
เข็ดหลาบ	อ่อนเยาว์	ใหญ่โต	โคลคลา	ภูผา	มุงมาด
ฆ่าฟัน	ย่อท้อ	บดบัง	กัปกัลป์	ชื่อตรง	ดูแล
โลดโผน	สั่งสอน	พ่อแม่	คำเช้า	ข้าไท	ใกล้ไกล
ไปมา	ทุกข์สุข	ไพร่ฟ้า	ผิดชอบ	เล็กใหญ่	แพ้ชนะ

๕. นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันวิเคราะห์คำของตนเองในประเด็นต่อไปนี้

- คำที่นำมารวมกันแต่ละคำมีความหมายอย่างไร
- คำที่ได้เป็นคำซ้อนหรือไม่
- คำซ้อนนั้นมีความหมายอย่างไร

แล้วอธิบายให้เพื่อนฟัง ทุกคนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

๖. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การสร้างคำ

ขั้นสรุป

๗. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ดังนี้ คำซ้อนเป็นคำที่เกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปมารวมกัน คำที่นำมารวมกันอาจมีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือตรงข้ามกันได้ คำที่เกิดขึ้นจะมีความหมายใหม่ หรือยังมีเค้าของความหมายเดิม

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ บัตรคำ กิจกรรม “คำซ้อนซ้อนรัก”

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - บอกความหมายของคำซ้อนได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกชนิดของคำซ้อนได้	กิจกรรม “คำซ้อน ซ้อนรัก”	แบบประเมิน กิจกรรม “คำซ้อน ซ้อนรัก”	ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูที่เลี้ยง

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน
(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)
(นางวนิชชา เตี้ยววนิชย์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ติดถนนุเคราะห์)

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

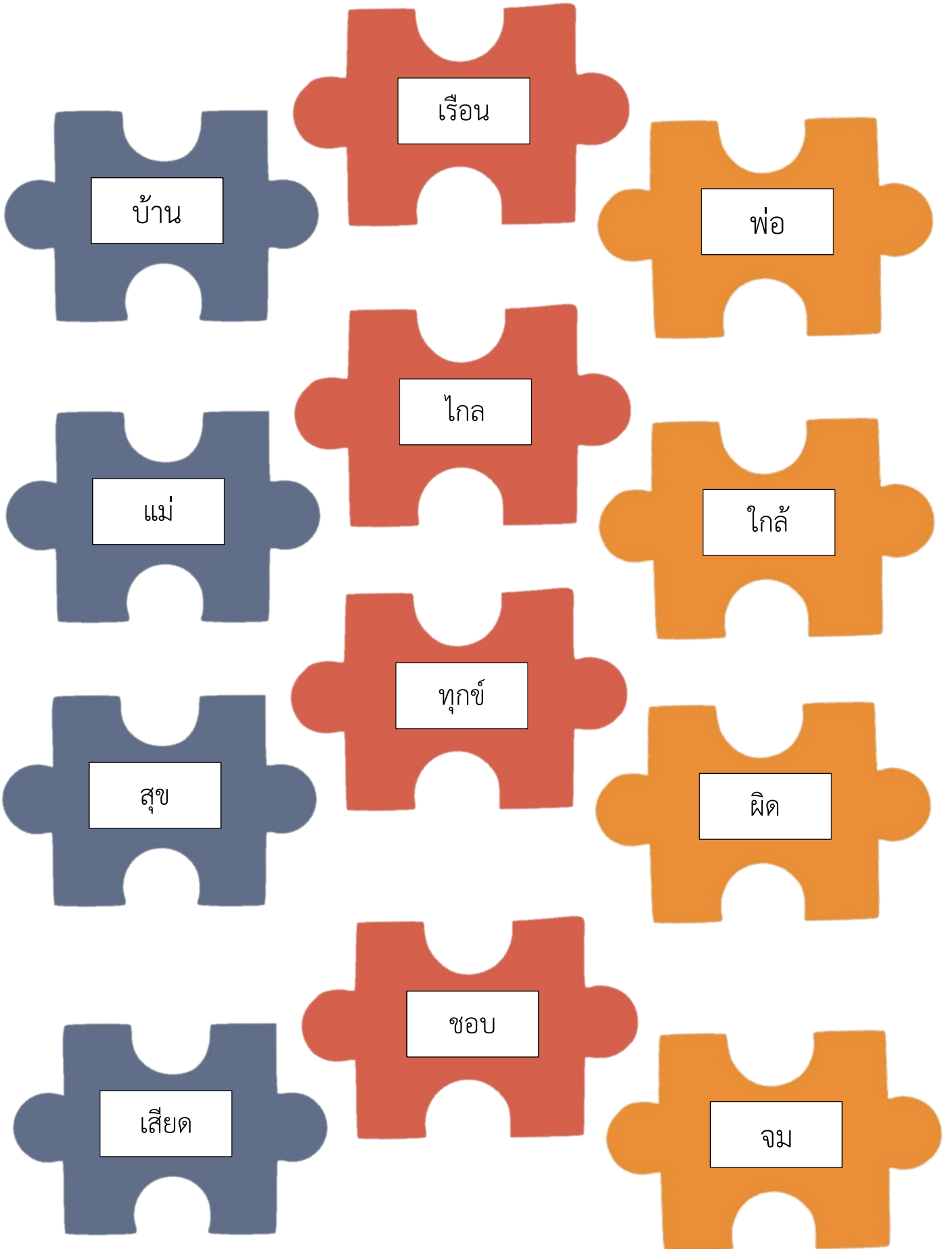
ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุย ขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

บัตรคำกิจกรรม “คำซ้อนซ้อนรัก”

แบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การสร้างคำ (คำประสม, คำซ้ำ, คำซ้อน)

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๑. ข้อใดไม่ใช้การสร้างคำใหม่ในภาษาไทย
 ๑. ซ้ำคำ
 ๒. ซ้อนคำ
 ๓. ประสมคำ
 ๔. สมาส สนธิ
๒. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะภาษาไทย
 ๑. ภาษาคำโดด
 ๒. มีเสียงวรรณยุกต์
 ๓. ภาษามีวิภัติปัจจัย
 ๔. มีวิธีการสร้างคำใหม่
๓. ข้อใดเป็นคำประสมทั้งหมด
 ๑. กระตาดำ แปดเปื้อน
 ๒. เครื่องคิดเลข ข้าวสุก
 ๓. ผิดชอบเสแสร้ง
 ๔. ผลิตผล ชดว้อย
๔. ข้อใดมีคำประสม ๒ คำ
 ๑. ลูกเสือกองนี้ไปน้ำตกสาธิตา
 ๒. วินัยชอบซ้อนลูกน้ำให้ปลากิน
 ๓. คุณพิมพ์นามบัตรมาจากไหน
 ๔. สุภาชิตโบราณว่า “น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ”
๕. ข้อใดเป็นคำซ้ำทั้งหมด
 ๑. ปิดๆ เปิดๆ ทรัพย์สมบัติ
 ๒. ผิดชอบ กระโดดกระเดก
 ๓. กระช่อมกระชวย จุกจิก
 ๔. เป็นรูปเป็นร่าง ระริกกระรี่
๖. คำซ้ำในข้อใดไม่สามารถใช้เป็นคำเดี่ยวได้
 ๑. กบข้าวพัน ๆ ใครก็ทำได้
 ๒. แหกซี่คนไหน ๆ ก็ไม่รับฉันสักคน
 ๓. หาซื้อเมล็ดพันธุ์ดี ๆ มาเพาะปลูก
 ๔. จุดตะเกียงกระป๋องเล็ก ๆ ทองหนังสือ
๗. ข้อใดไม่มีคำซ้อน
 ๑. กินข้าวเสร็จแล้วต้องช่วยกันเก็บถ้วยชามให้เรียบร้อย
 ๒. ประชาชนกำลังยื้อแย่งกันซื้อเสื้อเหลืองที่เมืองทองธานี
 ๓. เด็กวัยรุ่นวันนี้ชอบกินเหล้าเมายาประพุดิตินเหลวแหลก
 ๔. รัฐบาลยอมให้ราคาน้ำมันลอยตัวได้จึงทำให้น้ำมันมีราคาแพง
๘. คำประสมทุกคำในข้อใดมีโครงสร้างเหมือนคำว่า “เครื่องซักผ้า”
 ๑. ผ้าขาวม้า หม้อหุงข้าว
 ๒. แปรงสีฟัน ตูกับข้าว
 ๓. รถไถนา น้ำพริกเผา
 ๔. ยาหยอดตา ไม้จิ้มฟัน
๙. คำซ้ำในข้อใดต้องใช้เป็นคำซ้ำเสมอ
 ๑. ผู้ใหญ่บางคนอาจจะคิดว่าวัยรุ่นชอบแต่งตัวบ้า ๆ บอ ๆ
 ๒. คนที่ทำความผิดก็ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่ให้ตำรวจจับได้
 ๓. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ทำให้ฉันตกใจไม่หาย
 ๔. ผู้หญิงสาวไม่ควรกลับบ้านดึก ๆ ตื่น ๆ จะไม่ปลอดภัย
๑๐. ข้อใดไม่ต้องใช้ไม้ยมก
 ๑. อาจารย์เรียกนักเรียนเป็นคนคนไป
 ๒. เขาว่าจะไปแต่ไปก็ลืมจึงเพลินทำอย่างอื่น
 ๓. ผู้จัดการให้เตรียมห้องห้องนี้ไว้รับรองแขก
 ๔. ฉันนั่งนั่งนอนนอนอยู่ที่บ้านจนรู้สึกเบื่อ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การสร้างคำ (คำประสม, คำซ้ำ, คำซ้อน)

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๑. ข้อใดไม่ใช้การสร้างคำใหม่ในภาษาไทย

๑. ซ้ำคำ

๓. ประสมคำ

๒. ซ้อนคำ

๔. **สมาส สนธิ**

๒. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะภาษาไทย

๑. ภาษาคำโดด

๓. **ภาษามิวิภัตติปัจจัย**

๒. มีเสียงวรรณยุกต์

๔. มีวิธีการสร้างคำใหม่

๓. ข้อใดเป็นคำประสมทั้งหมด

๑. กระดานดำ แผลเปื้อน

๓. ผิดชอบเสแสร้ง

๒. **เครื่องคิดเลข ข้าวสุก**

๔. ผลิตผล ชดว้อย

๔. ข้อใดมีคำประสม ๒ คำ

๑. **ลูกเลือกองนี้ไปน้ำตกสาธิตา**

๓. คุณพิมพ์นามบัตรมาจากไหน

๒. วินัยชอบซ้อนลูกน้ำให้ปลากิน

๔. สุภาชิตโบราณว่า “น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ”

๕. ข้อใดเป็นคำซ้ำทั้งหมด

๑. **ปิดๆ เปิดๆ ทรัพย์สมบัติ**

๓. กระช่มกระชวย จุกจิก

๒. ผิดชอบ กระโดดกระเดก

๔. เป็นรูปเป็นร่าง ระริกกระรี่

๖. คำซ้ำในข้อใดไม่สามารถใช้เป็นคำเดี่ยวได้

๑. **กับข้าวพื้น ๆ ใครก็ทำได้**

๓. หาซื้อเมล็ดพันธุ์ดี ๆ มาเพาะปลูก

๒. แท็กซีคันไหน ๆ ก็ไม่รับฉันสักคน

๔. จุดตะเกียงกระป๋องเล็ก ๆ ทองหนังสือ

๗. ข้อใดไม่มีคำซ้อน

๑. กินข้าวเสร็จแล้วต้องช่วยกันเก็บถ้วยชามให้เรียบร้อย

๒. ประชาชนกำลังยื้อแย่งกันซื้อเสื้อเหลืองที่เมืองทองธานี

๓. เด็กวัยรุ่นวันนี้ชอบกินเหล้าเมายาประพุดิตนเหลวแหลก

๔. **รัฐบาลยอมให้ราคาน้ำมันลอยตัวได้จึงทำให้น้ำมันมีราคาแพง**

๘. คำประสมทุกคำในข้อใดมีโครงสร้างเหมือนคำว่า “เครื่องซักผ้า”

๑. ผ้าขาวม้า หม้อหุงข้าว

๓. **รถไถนา น้ำพริกเผา**

๒. แปรงสีฟัน ตู้กับข้าว

๔. ยาหยอดตา ไม้จิ้มฟัน

๙. คำซ้ำในข้อใดต้องใช้เป็นคำซ้ำเสมอ

๑. ผู้ใหญ่บางคนอาจจะคิดว่าวัยรุ่นชอบแต่งตัวบ้า ๆ บอ ๆ

๒. คนที่ทำความผิดก็ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่ให้ตำรวจจับได้

๓. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ทำให้ฉันตกใจไม่หาย

๔. **ผู้หญิงสาวไม่ควรกลับบ้านดึก ๆ ตื่น ๆ จะไม่ปลอดภัย**

๑๐. ข้อใดไม่ต้องใช้ไม้ยมก

๑. อาจารย์เรียกนักเรียนเป็นคนคนไป

๓. **ผู้จัดการให้เตรียมห้องห้องนี้ไว้รับรองแขก**

๒. เขาว่าจะไปแต่ไปก็ลืมจึงเพลินทำอย่างอื่น

๔. ฉันนั่งนั่งนอนนอนอยู่ที่บ้านจนรู้สึกเบื่อ

ชิ้นงาน “บอลลูกสร้างคำ”

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำที่บันทึกลงในสมุด มาเขียนในชิ้นงาน “บอลลูกสร้างคำ” ซึ่งประกอบด้วย คำประสม คำซ้ำ และคำซ้อน จำนวน ๒๐ คำ

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง การเขียนบรรยาย

ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท ๒.๑ ม.๒/๒ เขียนบรรยายและพรรณนา

ท ๒.๑ ม ๒/๔ มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเขียนบรรยาย เป็นการเขียนเล่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นเหตุการณ์ ลำดับเวลา สถานที่ บุคคล ผู้เขียนควรกล่าวถึง เหตุการณ์ให้ชัดเจน โดยมีข้อมูลและเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะแสดงความคิด บางครั้งอาจแทรกบทสนทนาตัวละครให้ผู้อ่านเข้าใจลักษณะอารมณ์ความคิดของตัวละครและเข้าใจเรื่องทั้งหมด

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P /A)

๓.๑ นักเรียนสามารถบอกความหมายของการเขียนบรรยายได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถเขียนบรรยายเรื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ (P)

๓.๓ นักเรียนมีมารยาทในการเขียน (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ ความหมายของการเขียนบรรยาย

๔.๒ จุดมุ่งหมายของการเขียนบรรยาย

๔.๓ ประเภทของการเขียนบรรยาย

๔.๔ ข้อสังเกตของการเขียนบรรยาย

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ มีความสามารถในการสื่อสาร

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ ใบงาน เรื่อง การเขียนบรรยาย

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูนำรูปภาพทุ่งนาติดบนกระดานให้นักเรียนดู
๒. นักเรียนทุกคนช่วยกันสังเกตว่าภาพที่เห็นคือภาพอะไร และตอบคำถามจากภาพ โดยสุ่มถามนักเรียนประมาณ ๒ – ๓ คน ดังต่อไปนี้
 - ๒.๑ นักเรียนเห็นอะไรในภาพนี้บ้าง
 - ๒.๒ ถ้านักเรียนอยู่ในภาพเหล่านี้ นักเรียนรู้สึกอย่างไร และอยากทำอะไรบ้าง

ขั้นสอน

๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๔ กลุ่ม ศึกษาใบความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยายและระดมความคิดและตอบคำถามดังนี้
 - ๓.๑ ลักษณะของการเขียนบรรยาย
 - ๓.๒ ในการเขียนบรรยายเราต้องคำนึงถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ
 - ๓.๓ วิธีเขียนบรรยายทำอย่างไร
๔. ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มตอบคำถามและอภิปรายเพิ่มเติม
๖. ครูสุ่มนักเรียนกลุ่มละ ๑ คน ให้เล่าเหตุการณ์กับการไปท่องเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยไป เช่น น้ำตก สวนสาธารณะ สวนสนุก ทะเล โดยให้นักเรียนเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะการบรรยาย
๗. นักเรียนและครูร่วมกันแสดงความคิดเห็น แนะนำวิธีการเล่าเรื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้นักเรียนนำมาเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้อง
๘. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง การเขียนบรรยายเรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชนของตนเองในประเด็น “เที่ยวได้ทุกวัน เที่ยวได้ทุกวัย” ความยาว ๑๐ – ๑๕ บรรทัด

ขั้นสรุป

๑๐. นักเรียนและครูสรุปหลักการเขียนบรรยายเพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำไปเขียนบรรยายได้ถูกต้อง

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

- ๙.๑ สื่อการเรียนรู้
 - ๙.๑.๑ รูปภาพทุ่งนาจำนวน ๑ ภาพ
 - ๙.๑.๒ ใบงาน การเขียนบรรยายเรื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- ๙.๒ แหล่งเรียนรู้
 - ๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ติดถนนเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - บอกความหมายของการเขียนบรรยายได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนบรรยายเรื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้	ตรวจใบงาน “การ เขียนบรรยายเรื่อง จากเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้น”	แบบประเมินใบงาน “การเขียนบรรยาย เรื่องจากเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น”	ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมินคุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการสื่อสาร	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมินสมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒

ลงชื่อ.....
 (นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)
 ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวณิชชา เดี่ยววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความ สามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและ ตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลา และความเป็น ระเบียบของ ชิ้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ
- ๑๒ - ๑๕ ดี = ๓
- ๘ - ๑๑ พอใช้ = ๒
- ต่ำกว่า ๘ ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินใบงาน “การเขียนบรรยายเรื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น”

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนว่าตรงเกณฑ์ในข้อใด

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหามีความถูกต้อง ครบถ้วน เสนอเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ และมีประเด็นน่าสนใจ	เนื้อหามีความถูกต้อง ครบถ้วน เสนอแนวคิดที่น่าสนใจ	เนื้อหาที่มีข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหาไม่ถูกต้อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรงเวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
๕. ความเป็นระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอยขีดขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มีรอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มีรอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

ภาพประกอบ เรื่อง การเขียนบรรยาย

ภาพทุ่งนา

ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยาย

ความหมายของการเขียนบรรยาย

การเขียนบรรยาย เป็นการเขียนเล่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นเหตุการณ์ ลำดับเวลา สถานที่ บุคคล ผู้เขียนควรกล่าวถึง เหตุการณ์ให้ชัดเจน โดยมีข้อมูลและเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะแสดงความคิด บางครั้งอาจแทรกบทสนทนาตัวละครให้ผู้อ่านเข้าใจลักษณะอารมณ์ความคิดของตัวละครและเข้าใจเรื่องทั้งหมด

จุดมุ่งหมายของการเขียนบรรยาย

การเขียนบรรยายใช้แสดงความคิดเห็นได้หลายรูปแบบ เช่น ใช้ในคำประพันธ์แบบเล่าเรื่อง เล่าเหตุการณ์ การเขียนชีวประวัติ การเขียนบันทึก การให้ข้อมูล การรายงานข่าว เป็นต้น การเขียนบรรยายเป็นการเขียนเล่าข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องตามที่เป็นอยู่โดยคำนึงความต่อเนื่อง

ประเภทของเรื่องที่ใช้วิธีการเขียนบรรยาย

งานเขียนที่ใช้กลวิธีการเขียนบรรยาย แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. อัตชีวประวัติชีวประวัติชีวบุคคลต่าง ๆ
๒. ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์
๓. เรื่องที่แต่งขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ข้อสังเกตการเขียนบรรยาย

การเขียนบรรยายกล่าวข้างต้น เป็นการเขียนบรรยายตามความจริง สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงไม่มีการสอดแทรกอารมณ์หรือความรู้สึกลงไปในงานเขียน

ใบงานที่ ๑

เรื่อง การเขียนบรรยาย

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนบรรยายเรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน ต่อจากประโยคที่กำหนดให้เป็นเรื่องราว ให้ได้ใจความพร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว ๑๐ - ๑๕ บรรทัด

เรื่อง.....

สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชนของฉัน ซึ่งเป็นสถานที่เที่ยวได้ทุกวัน เที่ยวได้ทุกวัย.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง การเขียนพรรณนา

ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท ๒.๑ ม.๒/๒ เขียนบรรยายและพรรณนา

ท ๒.๑ ม ๒/๔ มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเขียนพรรณนา เป็นการเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เพื่อให้รายละเอียดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะบุคคล สัตว์ พืช วัตถุ สถานที่หรือเหตุการณ์ การจะเขียนพรรณนา ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงลักษณะที่ละเอียดละออ เป็นการพรรณนาความรู้สึก โดยแสดงในเนื้อความรู้สึกประทับใจ สะท้อนใจไปกับเนื้อความที่พรรณนานั้น ๆ

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P /A)

๓.๑ นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนพรรณนาได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถเขียนพรรณนาจากภาพที่กำหนด (P)

๓.๓ นักเรียนมีมารยาทในการเขียน (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ ความหมายของการเขียนพรรณนา

๔.๒ หลักการเขียนพรรณนา

๔.๓ ประเภทของการเขียนพรรณนา

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ มีความสามารถในการสื่อสาร

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ บันทึกประโยชน์จากรูปภาพ

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูนำรูปภาพการละเล่นร่ำวงติดบนกระดาน ให้นักเรียนช่วยกันพูดบรรยายภาพ ลักษณะของภาพ เหตุการณ์ และความรู้สึกต่อภาพ โดยยกมือทีละคน

๒. ในขณะที่นักเรียนพูดบรรยายภาพ ครูให้นักเรียนทุกคนจดบันทึกประโยคที่ช่วยกันบรรยาย และส่วมนักเรียนอ่านประโยคที่จดบันทึก

ขั้นสอน

๓. นักเรียนจับคู่ศึกษาแถบข้อความเชิงพรรณนา ๒ ข้อความ โดยพิจารณาคำในข้อความว่า มีคำหรือวลีใดบ้างที่อ่านแล้วทำให้เห็นภาพ (เสมือนมองเห็น, ได้ยิน, รู้สึก, ได้กลิ่น และสะท้อนใจ)

๔. นักเรียนศึกษาข้อความเรื่อง การเขียนพรรณนา และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ ครูคอยชี้แนะและอธิบายเพิ่มเติม

๖. สุ่มตัวแทนนักเรียนออกมาอ่านข้อความให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียนและบอกคำที่ผู้อ่านอ่านแล้วทำให้เห็นภาพและเกิดอารมณ์สะท้อนใจให้เพื่อน ๆ ทราบ

๗. ครูเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบและอธิบายเพิ่มเติม

๘. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง การเขียนพรรณนาจากภาพที่กำหนดให้

๙. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยใบงานและอภิปรายเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

๑๐. นักเรียนและครูสรุปหลักการเขียนพรรณนาเพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำไปเขียนพรรณนาได้ถูกต้อง

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ รูปภาพการละเล่นร่ำวงจำนวน ๑ ภาพ

๙.๑.๒ แผ่นข้อความเชิงพรรณนา จำนวน ๒ ข้อความ

๙.๑.๒ ใบงาน เรื่อง การเขียนพรรณนา

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิศตานุเคราะห์)

นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนพรรณนาได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถเขียนพรรณนาจากภาพที่กำหนด (P)

๓.๓ นักเรียนมีมารยาทในการเขียน (A)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - บอกหลักการเขียนพรรณนาได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนพรรณนาจากภาพที่กำหนด	ตรวจใบงาน การเขียนพรรณนา	แบบประเมินใบงาน การเขียนพรรณนา	ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมินคุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการสื่อสาร	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมินสมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวณิชชา เดี่ยววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความสามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลาและความเป็นระเบียบของชิ้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ
- ๑๒ - ๑๕ ดี = ๓
- ๘ - ๑๑ พอใช้ = ๒
- ต่ำกว่า ๘ ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินใบงาน “การเขียนพรรณนา”

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนว่าตรงเกณฑ์ในช่องใด

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหามีความถูกต้อง ครบถ้วน เสนอเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ และมีประเด็นน่าสนใจ	เนื้อหามีความถูกต้อง ครบถ้วน เสนอแนวคิดที่น่าสนใจ	เนื้อหามีข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหาไม่ถูกต้อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรงเวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
๕. ความเป็นระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอยขีดขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอยขีดขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอนได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มีรอยขีดขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มีรอยขีดขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

ภาพประกอบ เรื่อง การเขียนพรรณนา

ภาพการเล่นรำวง

แถบข้อความประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนพรรณนา

มองดูทะเลสีครามยามเช้าแสงของดวงอาทิตย์ส่องมากระทบกับทะเลมองน้ำทะเลเป็นประกายระยิบระยับจับตาแลมองดูท้องฟ้าปลอดโปร่งฉันสุดลมหายใจเข้าไปเต็มปอดนาน ๆ ที่ได้มาเที่ยวทะเลความงามของทะเลยามเช้าทำให้ฉันรู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่าฉันอยากเข้าไปบนผืนทรายที่เม็ดทรายขาวละเอียดอ่อนนุ่มนวลอย่างที่ไม่ได้สัมผัสมานานแล้ว.....

(กิตติยา ชาวหนอง)

“ท้องฟ้าคืนนี้พระจันทร์เต็มดวงส่องแสงนวลสว่างกลางท้องฟ้าทำให้มองเห็นลมพัดใบไม้พลิ้วไสวยามค่ำคืนกลิ่นดอกไม้ยามราตรีหอมกรุ่นเย็นชื่นใจลมหนาวพัดมากระทบผิวของฉันมันช่างเย็นเยือกจับใจทำให้ฉันคิดถึงอ้อมกอดอันอบอุ่นของแม่กอดฉันเมื่อยามนอน”

(กิตติยา ชาวหนอง)

เฉลยแถบข้อความ

มองดูทะเลสีครามยามเช้าแสงของดวงอาทิตย์ส่องมากระทบกับทะเลมองน้ำทะเลเป็นประกายระยิบระยับจับตา แลมองดูท้องฟ้าปลอดโปร่ง ฉันสุดลมหายใจเข้าไปเต็มปอดนาน ๆ ที่ได้มาเที่ยวทะเลความงามของทะเลยามเช้าทำให้ฉันรู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่าฉันอยากเข้าไปบนผืนทรายที่เม็ดทรายขาวละเอียดอ่อนนุ่มนวลอย่างที่ไม่ได้สัมผัสมานานแล้ว.....

(กิตติยา ชาวหนอง)

“ท้องฟ้าคืนนี้พระจันทร์เต็มดวงส่องแสงนวลสว่างกลางท้องฟ้าทำให้มองเห็นลมพัดใบไม้พลิ้วไสวยามค่ำคืนกลิ่นดอกไม้ยามราตรีหอมกรุ่นเย็นชื่นใจลมหนาวพัดมากระทบผิวของฉันมันช่างเย็นเยือกจับใจทำให้ฉันคิดถึงอ้อมกอดอันอบอุ่นของแม่กอดฉันเมื่อยามนอน”

(กิตติยา ชาวหนอง)

ใบความรู้ เรื่อง การเขียนพรรณนา

ความหมายของการเขียนพรรณนา

การเขียนพรรณนา หมายถึง การเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเพื่อให้รายละเอียดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าบุคคล สัตว์ พืช วัตถุ สถานที่ หรือเหตุการณ์ โดยเน้นให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านนึกเป็นภาพที่เด่นชัดและเกิดอารมณ์ความรู้สึกตามที่ผู้ส่งสาร มุ่งหมายโวหารพรรณนามีลักษณะวรรณศิลป์มากกว่าโวหารอย่างอื่น เนื่องจากมีการใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดภาพพจน์และอารมณ์สะเทือนใจ การเขียนพรรณนาเป็นการบอกสภาพของสิ่งของ บุคคล โดยไม่คำนึงถึงการเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยแสดงถึงความรู้สึกประทับใจอย่างลึกซึ้งได้

ลักษณะการเขียนพรรณนา เป็นการเขียนที่มุ่งอธิบายความให้เห็นสภาพหรือลักษณะที่ละเอียดลออเป็นการพรรณนาความรู้สึก โดยแสดงในเนื้อความรู้สึกประทับใจหรือสะเทือนใจไปกับเนื้อความที่พรรณนานั้น ๆ เช่น เขียน เรื่อง “อาหาร” ถ้ากล่าวถึงวิธีปรุงหรือคุณค่าอาหารเป็นการเขียนอธิบาย แต่ถ้าเขียนเน้นความน่ารับประทาน รูปลักษณะ สีกลิ่นรส ก็เป็นการเขียนพรรณนา

หลักการเขียนพรรณนา

การเรียบเรียงข้อความแบบพรรณนาโวหารเพื่อก่อให้เกิดภาพพจน์และอารมณ์ สะเทือนใจควรดำเนินตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. วิเคราะห์สิ่งที่จะพรรณนาอย่างละเอียดว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง ส่วนใดเป็นลักษณะเด่น ส่วนใดเป็นลักษณะประกอบซึ่งเสริมลักษณะเด่น ลักษณะเด่นและลักษณะประกอบมีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร
๒. เขียนพรรณนาลักษณะเด่น ตามลำดับความสำคัญหรือลำดับความมากน้อย ใหญ่-เล็ก เช่น พรรณนาลักษณะบุคคล ควรกล่าวถึงเรือนร่าง ใบหน้าและเครื่องแต่งกายตามลำดับ พรรณนาต้นไม้โดยทั่วไปมักกล่าวถึงลำต้นก่อนดอกและใบ แต่ถ้าต้องการเน้นสิ่งใดเป็นพิเศษก็กล่าวถึงสิ่งนั้นก่อนหรือขยายความให้มากกว่าสิ่งอื่น
๓. การคัดสรรถ้อยคำที่เหมาะสมทั้งเสียงและความหมายโดยคำ ๆ นั้น มีเสียงไพเราะและมีความหมายให้ความรู้สึกที่ลึกซึ้ง ทำให้เห็นภาพหรือได้ยินเสียงอีกด้วย โดยเฉพาะคำนาม กริยา และวิเศษณ์ ควรเลือกเฟ้นอย่างพิถีพิถันให้ สอดคล้องกับเนื้อความ
๔. ใช้คำหรือกลุ่มคำที่เป็นภาษาภาพพจน์ ซึ่งได้แก่ภาษา ที่ผิดแผกจากปกติหรือผิดจากภาษาตามตัวอักษร ด้านการเรียบเรียงลำดับคำหรือด้านความหมายของคำเพื่อให้เป็นสำนวนแปลกใหม่และมีพลังทำให้มองเห็นภาพและเร้าอารมณ์ความรู้สึกสำนวนที่ทำให้เกิดภาษาภาพพจน์ต่าง ๆ เช่น
อุปมา คือ สำนวนภาษาที่นำสิ่งซึ่งต่างพวกกันสองสิ่งมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้คำเชื่อม เหมือน คล้าย ดุจ ประหนึ่ง ราวกับว่า ฯลฯ เช่น ดุเหมือนเสือ ร้ายกว่ายูง นัยน์ตาดุจดวงดาว

ใบความรู้ เรื่อง การเขียนพรรณนา (ต่อ)

อุปลักษณ์ คือ สำนวนภาษาที่นำเอาสิ่งต่างกันสองสิ่งหรือมากกว่า แต่มีคุณสมบัติบางอย่างร่วมกันมาเปรียบเทียบโดยเปรียบว่าสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งโดยตรง ใช้คำกริยาเป็นหรือ คือ เช่น ลูกเป็นแก้วตาและดวงใจของพ่อแม่ เขาคือวีรบุรุษแห่งทุ่งนาแก

บุคลาธิษฐาน คือ การสมมุติสิ่งไม่มีชีวิตให้มีชีวิต ความคิดนามธรรมหรือสัตว์ให้มีสติปัญญาอารมณ์หรือกิริยาอาการเหมือนมนุษย์ เช่น ลมหนาวมาเยือน คลื่นน้อยค่อย ๆ กระทบกับฝั่ง ความอาฆาตเกาะกินหัวใจ

การเลียนเสียงธรรมชาติ คือ สำนวนภาษาที่ใช้คำเพื่อเลียนเสียงต่าง ๆ เช่น ไฟลุกลุก ๆ เสียงคนพูดซึ่ง ๆ บัดเดี๋ยวดังหลังเห่งวังเวงแว่ว

ประเภทของการเขียนพรรณนา

๑. การพรรณนาบุคคล จำเป็นต้องสังเกตรูปร่างหน้าตาการเดินทางน้ำเสียง การพูดจากิริยาอาการ ลักษณะนิสัยอารมณ์ ความรู้สึก ไม่ว่าจะเป็นคนประเภทใดหรืออยู่ในฐานะใด เช่น ตัวตลกในบทละคร หรือเด็กที่เล่นตามหาดทราย โดยเขียนเพื่อบอกบุคลิกลักษณะเฉพาะ อาจจำเรียงแจ่มใส เครื่องขริบ หวีผมเรียบไม่มีเส้นแตก หรือยื่นหลังค่อม การพรรณนาบุคคลทำได้สองวิธี คือ การพรรณนาโดยตรงและพรรณนาโดยอ้อม ในการพรรณนาโดยตรงผู้เขียนกล่าวถึงลักษณะกิริยาอาการนิสัยใจคอ หรือความคิดนึกของตัวเอง ส่วนการพรรณนาโดยอ้อมตัวละครเป็นผู้เผยลักษณะต่าง ๆ ของตนด้วยคำพูด กิริยา ท่าทาง หรือให้ตัวละครอื่นกล่าวพาดพิงถึง

๒. การพรรณนาสถานที่ควรจะได้สังเกตลักษณะที่เด่นของสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นที่คุ้นเคยมาแล้ว เช่น โรงเรียน หรือสถานที่ที่เพิ่งเคยเห็นเป็นครั้งแรก จะต้องพิจารณาสี รูปร่าง ขนาด และการจัดวางสิ่งของ สิ่งที่ประทับใจทั่วไป และค้นหาลักษณะเฉพาะที่ทำให้เกิดความประทับใจนั้น เมื่อสังเกตอย่างถี่ถ้วนแล้วจึงเลือกพรรณนาเฉพาะลักษณะที่เด่นชัด ที่จะสร้างความสนใจของผู้อ่าน และเรียงลำดับการพรรณนาตามความเหมาะสม เช่น เริ่มต้นจากใกล้ไปหาไกล หรือจากบนลงล่าง การพรรณนาพระพุทธรูปในพระอุโบสถเป็น ตัวอย่างการพรรณนาสถานที่ ใช้คำที่เหมาะสมเจาะชัดเจนก่อให้เกิดจินตนาการ ประกอบด้วยโวหารเปรียบเทียบทำให้เกิดภาพพจน์เด่นชัด

๓. การพรรณนาธรรมชาติ ควรกล่าวถึงทิศทางที่ศันบรรยากาศตลอดจนพืชสัตว์ต่าง ๆ เช่น นก แมลง ถ้าเป็นชายทะเลควรเน้นหาดทรายสีน้ำทะเล คลื่นลม สภาพใต้ทะเล หากเกี่ยวกับฤดูกาล ควรเพ่งเล็งลักษณะพิเศษของแต่ละฤดูกาล

๔. การพรรณนาเหตุการณ์ ควรเลือกเหตุการณ์ที่เด่น ชวนติดตามหรือสร้างความตื่นเต้นสะเทือนอารมณ์และควรใช้การบรรยายประกอบเพื่อให้เนื้อเรื่องแจ่มแจ้ง

ที่มา: หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การสอนภาษาไทย.

ใบงานที่ ๑

เรื่อง การเขียนพรรณนา

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนข้อความเชิงพรรณนาสั้น ๆ จากรูปภาพ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว ๓ - ๕ บรรทัด

เรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖

เรื่อง ประวัติความเป็นมาบทเสภาสามัคคีเสวก เวลา ๑ ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ท ๕.๑. ม ๒/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น

๒. สาระสำคัญ

ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก เป็นบทประพันธ์ตอนหนึ่งในบทเสภาสามัคคีเสวก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ด้วยกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่ประณีตงดงาม จึงทำให้กลอนเสภาเรื่องนี้มีความไพเราะ สื่อความหมายได้กระชับจิตใจผู้อ่าน สามารถปลูกเร้าให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของศิลปะแขนงต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักและอนุรักษ์ศิลปะเหล่านั้นไว้ โดยกล่าวไว้ในตอนวิศวกรรมา และตอนสามัคคีเสวก เป็นการกล่าวถึงพลังแห่งความสามัคคี เพื่อเป็นคติเตือนใจข้าราชการให้มีความสามัคคีปรองดอง ตลอดจนมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P /A)

๓.๑ นักเรียนสามารถบอกประวัติผู้แต่งของวรรณคดีบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวกได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถสรุปประวัติความเป็นมาผู้แต่งวรรณคดีบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวกได้ (P)

๓.๓ นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของวรรณคดีไทย (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ ประวัติความเป็นมาของวรรณคดีบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ ความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ สมุดบันทึก

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนอ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้

“อันชาติใดไร้ช่างชำระยาพิษคิลิป เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า”

๒. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงบทประพันธ์ที่กล่าวข้างต้น โดยครูตั้งคำถาม ดังนี้

๒.๑ จากบทประพันธ์ที่กล่าวข้างต้น มาจากวรรณคดีเรื่องใด

แนวคำตอบ : บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก

๒.๒ ใครเป็นผู้ประพันธ์บทเสภาสามัคคีเสวก

แนวคำตอบ : พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ขั้นสอน

๓. นักเรียนศึกษาประวัติความเป็นมาของบทเสภาสามัคคีเสวก จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๑๙ - ๒๑ แล้วร่วมกันสนทนาถึงประวัติของผู้แต่งบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก

๔. นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับประวัติของผู้แต่งและผลงานของผู้แต่งรวมถึงนามปากกาที่นักเรียนคุ้นเคย

๕. นักเรียนทำใบงานเรื่อง ประวัติผู้แต่ง บทสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก โดยการตอบ

คำถามสั้น ๆ

ขั้นสรุป

๖. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้เกี่ยวกับประวัติผู้แต่งบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก จากนั้นนักเรียนรวบรวมนามปากกาของผู้แต่งที่มีทั้งหมดลงในสมุด

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๑๙ - ๒๑

๙.๑.๒ ใบงาน เรื่อง ประวัติผู้แต่ง บทสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - บอกรายละเอียดของผู้แต่งของวรรณคดีบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวกได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)	ตรวจใบงาน การเขียนพรรณนา	แบบประเมินใบงาน การเขียนพรรณนา	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
- สรุประวัติความเป็นมาของผู้แต่ง วรรณคดีบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศว กรรมาและสามัคคีเสวกได้			
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการคิด	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวณิชชา เดี่ยววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความสามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลาและความเป็นระเบียบของชิ้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ
- ๑๒ - ๑๕ ดี = ๓
- ๘ - ๑๑ พอใช้ = ๒
- ต่ำกว่า ๘ ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินใบงาน

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็น

องค์ประกอบ ที่ประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง เสนอเนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์ มีประเด็น น่าสนใจและข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา มีความสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง มีประเด็น น่าสนใจ และข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหา มีความ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา ไม่สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อ เฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับ ความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การ ลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรง ต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรง เวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรง เวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย
๕. ความเป็น ระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรค ตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอน ได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุย ขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
รักความเป็นไทย			

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

เกณฑ์คุณภาพในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Rubric)

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญของ ข้อมูลและ เปรียบเทียบข้อมูล ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ ๑. จำแนกข้อมูลได้ ๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ ๓. จัดลำดับ ความสำคัญของข้อมูล ได้ ๔. เปรียบเทียบข้อมูล ได้	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๓ พฤติกรรม	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๒ พฤติกรร ม	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ๑ พฤติกรรม หรือไม่มีเลย
๒. เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของ ข้อมูลที่พบเห็น ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของจำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ได้ร้อยละ ๖๐-๗๙ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ ๔๐-๕๙ ของ จำนวนครั้งที่ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำ วันต่ำกว่าร้อย ละ ๔๐ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ
๓. ระบุ รายละเอียด คุณลักษณะ และ ความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ พบเห็นในบริบทที่ เป็นสิ่งใกล้ตัว	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่างๆ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องและครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องแต่ไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนและไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน ไม่ได้

ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบ การตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผน ประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองหรือสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ไม่ได้
๒. คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้ใหม่หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ได้	คิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่ในทางบวกไม่ได้ หรือประยุกต์นำไปใช้ไม่ได้
๓. คิดอย่างมี วิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดแบบองค์รวมโดย ใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ให้แน่ชัด อย่างสมเหตุสมผล และสรุปตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ เหมาะสมต่อตนเอง และสังคมได้	คิดแบบองค์รวมโดย ใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล แต่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน	คิดแบบองค์รวม โดย ใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ แต่ไม่สมเหตุสมผล	คิดแบบองค์รวม โดย ใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผลไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

๑๓ - ๑๕	ดีเยี่ยม
๑๐ - ๑๒	ดี
๕ - ๙	พอใช้
ต่ำกว่า ๕	ปรับปรุง

*หมายเหตุ : นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

ใบงาน เรื่อง ประวัติผู้แต่งบทเสภาสามัคคีเสวก

ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง รู้หลักประจักษ์ภาษา

รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้องสมบูรณ์

๑. ใครคือผู้แต่งบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก

.....

๒. ผู้แต่งเป็นพระราชโอรสของใคร

.....

๓. ผู้แต่งพระราชสมภพเมื่อใด

.....

๔. เมื่อพระราชสมภพ ทรงมีพระนามเดิมว่าอะไร

.....

๕. ผู้แต่งเดินทางไปศึกษาต่อ ณ ประเทศใด และทรงศึกษาในสาขาใดบ้าง

.....

๖. ผู้แต่งทรงศึกษาในด้านใดที่วิทยาลัยไครสต์เชิชแห่งมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด

.....

๗. ผู้แต่งทรงมีความเชี่ยวชาญในด้านใด

.....

๘. เรื่องใดบ้างของผู้แต่งที่ได้รับยกย่องจากวรรณคดีสโมสร

.....

๙. ผู้แต่งทรงใช้พระนามแฝงในพระราชนิพนธ์ ที่เป็นพระนามแฝงภาษาไทย อะไร

.....

๑๐. ผู้แต่งทรงได้รับพระสมัญญานามว่าอะไร เนื่องจากอะไร

.....

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....เลขที่.....

เฉลยใบงาน เรื่อง ประวัติผู้แต่งบทเสภาสามัคคีเสวก

ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง รู้หลักประจักษ์ภาษา
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้องสมบูรณ์

๑. ใครคือผู้แต่งบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒. ผู้แต่งเป็นพระราชโอรสของใคร

เป็นพระราชโอรสในพระนามสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ

๓. ผู้แต่งพระราชสมภพเมื่อใด

เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๒๓

๔. เมื่อพระราชสมภพ ทรงมีพระนามเดิมว่าอะไร

สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาชิรวรุต

๕. ผู้แต่งเดินทางไปศึกษาต่อ ณ ประเทศใด และทรงศึกษาในสาขาใดบ้าง

ประเทศอังกฤษ ทรงศึกษาวิชาทหาร วิชาพลเรือน และภาษาฝรั่งเศส

๖. ผู้แต่งทรงศึกษาในด้านใดที่วิทยาลัยไครสต์เชิชแห่งมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด

ทรงศึกษาวิชาประวัติศาสตร์และกฎหมาย

๗. ผู้แต่งทรงมีความเชี่ยวชาญในด้านใด

ด้านอักษรศาสตร์

๘. เรื่องใดบ้างของผู้แต่งที่ได้รับยกย่องจากวรรณคดีสโมสร

มัทนะพาธา คำฉันท์และหัวใจนักรบ

๙. ผู้แต่งทรงใช้พระนามแฝงในพระราชนิพนธ์ ที่เป็นพระนามแฝงภาษาไทย อะไร

อัศวพานุ รามจิตติ ศรีอยุธยา นายแก้วนายขวัญ พันแหลม พระขรรค์เพชร

๑๐. ผู้แต่งทรงได้รับพระสมัญญานามว่าอะไร เนื่องจากอะไร

พระมหาธีรราชเจ้า เนื่องมาจากความเป็นปราชญ์ในทางอักษรศาสตร์

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก เวลา ๑ ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ท ๕.๑. ม ๒/๑ สรุปรื่องานวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น

๒. สาระสำคัญ

ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก เป็นบทประพันธ์ตอนหนึ่งในบทเสภาสามัคคีเสวก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ด้วยกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่ประณีตงดงาม จึงทำให้กลอนเสภาเรื่องนี้มีควมไพเราะ สื่อความหมายได้กระชับจิตใจผู้อ่าน สามารถปลูกเร้าให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของศิลปะแขนงต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักและอนุรักษ์ศิลปะเหล่านั้นไว้ โดยกล่าวไว้ในตอนวิศวกรรม และตอนสามัคคีเสวก เป็นการกล่าวถึงพลังแห่งความสามัคคี เพื่อเป็นคติเตือนใจข้าราชการให้มีความสามัคคีปรองดอง ตลอดจนมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P /A)

๓.๑ นักเรียนสามารถอธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวกได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถสรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวกได้ (P)

๓.๓ นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของวรรณคดีไทย (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ ความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ สมุดบันทึกความรู้เพิ่มเติม

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนอ่านข้อความที่ครูติดบนกระดาน ดังนี้

“แต่กรุงไทยศรีวิไลทันเพื่อนบ้าน ทั้งข้างปิ่นข้างเขียนเพียรวิชา	จึงมีช่างชำระภูวิเลขา อีกช่างสถาปนาภูทำนอง
---	---

๒. นักเรียนร่วมกันพิจารณาข้อความบนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียน โดยตั้งคำถาม ดังนี้

๒.๑ นักเรียนคิดว่าข้อความข้างต้น มีช่างอะไรบ้าง

แนวคำตอบ : ช่างชำนาญวิเลขา ช่างปิ่น ช่างเขียน และช่างสถาปนา

๒.๒ นักเรียนสังเกตลักษณะคำประพันธ์แล้ว ทราบหรือไม่ว่าเป็นคำประพันธ์ประเภทใด

แนวคำตอบ : กลอนสุภาพ หรือกลอนเสภา

ขั้นสอน

๓. นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียงตัวอย่างการขับเสภา จากนั้นครูอธิบายลักษณะของกลอนเสภา เพื่อให้
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

๔. นักเรียนอ่านออกเสียงบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาและสามัคคีเสวกพร้อมกัน เมื่ออ่านจบให้
นักเรียนช่วยกันหาคำสัมผัสจากบทประพันธ์

๕. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง บทสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาและสามัคคีเสวก ส่งภายในคาบ

ขั้นสรุป

๖. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้เกี่ยวกับบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมา
และสามัคคีเสวก และครูอธิบายเพิ่มเติม

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๑๙ – ๒๑

๙.๑.๒ ใบงาน เรื่อง บทสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาและสามัคคีเสวก

๙.๑.๓ เทปบันทึกเสียง ตัวอย่างกับขับเสภา

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

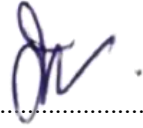
๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิสถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - อธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคี เสวก ตอน วิศวกรรมมาและสามัคคีเสวก ได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - สรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาและสามัคคีเสวกได้	ตรวจใบงาน เรื่อง บทสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาและ สามัคคีเสวก	แบบประเมินใบงาน เรื่อง บทสามัคคี เสวก ตอน วิศวกรรม มาและสามัคคีเสวก	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมินคุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการคิด	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมินสมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน
(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)
(นางวณิชชา เดี่ยววานิชย์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความสามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลาและความเป็นระเบียบของชิ้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ
- ๑๒ - ๑๕ ดี = ๓
- ๘ - ๑๑ พอใช้ = ๒
- ต่ำกว่า ๘ ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินใบงาน

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็น

องค์ประกอบ ที่ประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง เสนอเนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์ มีประเด็น น่าสนใจและข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา มีความสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง มีประเด็น น่าสนใจ และข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหา มีความ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา ไม่สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อ เฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับ ความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การ ลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรง ต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรง เวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรง เวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย
๕. ความเป็น ระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรค ตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอน ได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุย ขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
รักความเป็นไทย			

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

เกณฑ์คุณภาพในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Rubric)

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญของ ข้อมูลและ เปรียบเทียบข้อมูล ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ ๑. จำแนกข้อมูลได้ ๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ ๓. จัดลำดับ ความสำคัญของข้อมูล ได้ ๔. เปรียบเทียบข้อมูล ได้	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๓ พฤติกรรม	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๒ พฤติกรร ม	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ๑ พฤติกรรม หรือไม่มีเลย
๒. เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของ ข้อมูลที่พบเห็น ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของจำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ได้ร้อยละ ๖๐-๗๙ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ ๔๐-๕๙ ของ จำนวนครั้งที่ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำ วันต่ำกว่าร้อย ละ ๔๐ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ
๓. ระบุ รายละเอียด คุณลักษณะ และ ความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ พบเห็นในบริบทที่ เป็นสิ่งใกล้ตัว	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่างๆ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องและครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องแต่ไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนและไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน ไม่ได้

ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงข้อสรุปเป็นองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงข้อสรุปเป็นองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองหรือสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ไม่ได้
๒. คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ได้	คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวกไม่ได้ หรือประยุกต์นำไปใช้ไม่ได้
๓. คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ให้แน่ชัด อย่างสมเหตุสมผล และสรุปตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมต่อตนเองและสังคมได้	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล แต่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ แต่ไม่สมเหตุสมผล	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผลไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

๑๓ - ๑๕	ดีเยี่ยม
๑๐ - ๑๒	ดี
๕ - ๙	พอใช้
ต่ำกว่า ๕	ปรับปรุง

*หมายเหตุ : นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

สมรรถนะด้านที่ ๒ ความสามารถในการคิด

เลขที่	ชื่อ-สกุล	สมรรถนะด้านที่ ๒					รวมคะแนน	สรุปผล
		มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่าง สร้างสรรค์	สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ	มีความสามารถในการคิดอย่าง มีระบบ	ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้		
		๓	๓	๓	๓	๓	๑๕	
	รวม							
	ร้อยละ							

สรุปผลการประเมินรายชั้นเรียน
 ดีเยี่ยม =คน คิดเป็นร้อยละ.....
 ดี =คน คิดเป็นร้อยละ.....
 พอใช้ =คน คิดเป็นร้อยละ.....
 ปรับปรุง =คน คิดเป็นร้อยละ.....

ใบงาน เรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก

ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง รู้หลักประจักษ์ภาษา
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง : ให้นักเรียนโยงสัมพันธ์นอกของบทเสภาสามัคคีเสวก ต่อไปนี้

อันชาติใดไร้ศานตีสุขสงบ	ต้องมีวรบรรณรอนหาผ่อนไม่
ณ ชาตินั้นนรชนไม่สนใจ	ในศิลปะวิไลระวาดงาม
แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ	ว่างการรบอริพลล้มหลาม
ย่อมจำนงศิลปาส่งงาม	เพื่ออร่ามเรื่องระยับประดับประดา
อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์	เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
ใครใครเห็นไม่เป็นที่จำเรียดา	เขาจะพากันแย้มให้อับอาย
ศิลปกรรมนำใจให้สร้างโคก	ช่วยบรรเทาทุกข์ในโลกให้เหือดหาย
จำเรียดาพาใจให้สบาย	อีกร่างกายก็จะพลอยสุขสราญ
แม้ผู้ใดไม่นิยมชมสิ่งงาม	เมื่อถึงยามเศร้ามูราน่าสงสาร
เพราะขาดเครื่องระงับดับรำคาญ	โอสถใดจะสมานซึ่งดวงใจ

เฉลยใบงาน เรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก

ตอน วิศวกรรมศาสตร์และสามัคคีเสวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง รู้หลักประจักษ์ภาษา
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง : ให้นักเรียนโยงสัมพันธ์นอกของบทเสภาสามัคคีเสวก ต่อไปนี้

อันชาติใดไร้ศานตสุขสงบ	ต้องมัวรบราญรอนหาผ่อนไม่
ณ ชาตินั้นนรชนไม่สนใจ	ในศิลปะวิไลละมดงาม
แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ	ว่างการรบอริพลล้มหลาม
ย่อมจำนงศิลปะสง่างาม	เพื่ออร่ามเรื่องระยับประดับประดา
อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์	เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
ใครใครเห็นไม่เป็นที่จำเรียดตา	เขาจะพากันแย้มให้อับอาย
ศิลปกรรมนำใจให้สร้างโตก	ช่วยบรรเทาทุกข์ในโลกให้เหือดหาย
จำเรียดตาพาใจให้สบาย	อีกร่างกายก็จะพลอยสุขสราญ
แม้ผู้ใดไม่นิยมชมสิ่งงาม	เมื่อถึงยามเศร้ายูราน่าสงสาร
เพราะขาดเครื่องระงับดับรำคาญ	โอสถใดจะสมานซึ่งดวงใจ

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘

เรื่อง วิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมา เวลา ๑ ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ท ๕.๑. ม ๒/๓ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ

๒. สาระสำคัญ

ตอน วิศวกรรมมาและสามัคคีเสวก เป็นบทประพันธ์ตอนหนึ่งในบทเสภาสามัคคีเสวก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ด้วยกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่ประณีตงดงาม จึงทำให้กลอนเสภาเรื่องนี้มีความไพเราะ สื่อความหมายได้กระชับจิตใจผู้อ่าน สามารถปลูกเร้าให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของศิลปะแขนงต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักและอนุรักษ์ศิลปะเหล่านั้นไว้ โดยกล่าวไว้ในตอนวิศวกรรมมา และตอนสามัคคีเสวก เป็นการกล่าวถึงพลังแห่งความสามัคคี เพื่อเป็นคติเตือนใจข้าราชการให้มีความสามัคคีปรองดองตลอดจนมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P /A)

๓.๑ นักเรียนสามารถอธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถสรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาได้ (P)

๓.๓ นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของวรรณคดีไทย (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมมาและสามัคคีเสวก

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ ความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน /ชิ้นงาน

๗.๑ สมุดบันทึกความรู้เพิ่มเติม

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนและครูสนทนาเกี่ยวกับข่าวความสามัคคีของคนในชาติที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยยกตัวอย่างข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความสามัคคีในประเทศไทย

๒. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะของความรักและความสามัคคีที่ก่อให้เกิดความมั่นคงของคนในชาติ

ขั้นสอน

๓. นักเรียนศึกษาบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมา จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๒๒ – ๒๓ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

๔. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๗ – ๘ คน จากนั้นให้สมาชิกภายในกลุ่มเลือกประธาน รองประธาน และเลขานุการกลุ่ม แล้วครูแบ่งเนื้อหาคำประพันธ์ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมา

๕. นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการถอดคำประพันธ์หน้าชั้นเรียน แล้วนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

๖. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้ที่ได้รับจากการถอดคำประพันธ์อีกครั้งแล้วให้นักเรียนบันทึกการถอดคำประพันธ์ลงในสมุดบันทึก

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๒๒ – ๒๓

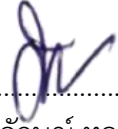
๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - อธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - สรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาได้	ตรวจสมุดบันทึก	แบบประเมิน สมุดบันทึก	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการคิด	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

ลงชื่อ.....
(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)
ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวณิชชา เดี่ยววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความ สามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและ ตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลา และความเป็น ระเบียบของ ชิ้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ
- ๑๒ - ๑๕ ดี = ๓
- ๘ - ๑๑ พอใช้ = ๒
- ต่ำกว่า ๘ ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินสมุดบันทึก

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็น

องค์ประกอบ ที่ประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง เสนอเนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์ มีประเด็น น่าสนใจและข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา มีความสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง มีประเด็น น่าสนใจ และข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหา มีความ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา ไม่สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อ เฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับ ความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การ ลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรง ต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรง เวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรง เวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย
๕. ความเป็น ระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรค ตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอน ได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๓-๔	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

เกณฑ์คุณภาพในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Rubric)

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญของ ข้อมูลและ เปรียบเทียบข้อมูล ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ ๑. จำแนกข้อมูลได้ ๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ ๓. จัดลำดับ ความสำคัญของข้อมูล ได้ ๔. เปรียบเทียบข้อมูล ได้	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๓ พฤติกรรม	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๒ พฤติกรร ม	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ๑ พฤติกรรม หรือไม่มีเลย
๒. เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของ ข้อมูลที่พบเห็น ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของจำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ได้ร้อยละ ๖๐-๗๙ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ ๔๐-๕๙ ของ จำนวนครั้งที่ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำ วันต่ำกว่าร้อย ละ ๔๐ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ
๓. ระบุ รายละเอียด คุณลักษณะ และ ความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ พบเห็นในบริบทที่ เป็นสิ่งใกล้ตัว	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่างๆ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องและครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องแต่ไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนและไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน ไม่ได้

ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้งองค์ความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงเป็นองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงเป็นองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองหรือสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ไม่ได้
๒. คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้งองค์ความรู้ใหม่หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ได้	คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวกไม่ได้ หรือประยุกต์นำไปใช้ไม่ได้
๓. คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้งองค์ความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ให้แน่ชัด อย่างสมเหตุสมผล และสรุปตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมต่อตนเองและสังคมได้	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล แต่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ แต่ไม่สมเหตุผล	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผลไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

๑๓ - ๑๕	ดีเยี่ยม
๑๐ - ๑๒	ดี
๕ - ๙	พอใช้
ต่ำกว่า ๕	ปรับปรุง

*หมายเหตุ : นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙

เรื่อง วิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก เวลา ๑ ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ท ๕.๑. ม ๒.๓ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ

๒. สาระสำคัญ

ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก เป็นบทประพันธ์ตอนหนึ่งในบทเสภาสามัคคีเสวก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ด้วยกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่ประณีตงดงาม จึงทำให้กลอนเสภาเรื่องนี้มีควมไพเราะ สื่อความหมายได้กระชับจิตใจผู้อ่าน สามารถปลูกเร้าให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของศิลปะแขนงต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักและอนุรักษ์ศิลปะเหล่านั้นไว้ โดยกล่าวไว้ในตอนวิศวกรรมา และตอนสามัคคีเสวก เป็นการกล่าวถึงพลังแห่งความสามัคคี เพื่อเป็นคติเตือนใจข้าราชการให้มีความสามัคคีปรองดองตลอดจนมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P / A)

๓.๑ นักเรียนสามารถอธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวกได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถสรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวกได้ (P)

๓.๓ นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของวรรณคดีไทย (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ ความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ สมุดบันทึกความรู้เพิ่มเติม

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนและครูสนทนาร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางการสร้างความสามัคคีให้กับคนในสังคม
ชั้นสอน

๒. นักเรียนศึกษาบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย
วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๒๔ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๗ – ๘ คน จากนั้นให้สมาชิกภายในกลุ่มเลือกประธาน รองประธาน
และเลขานุการกลุ่ม แล้วครูแบ่งเนื้อหาคำประพันธ์ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์บทเสภาสามัคคีเสวก
ตอน สามัคคีเสวก

๔. นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการถอดคำประพันธ์หน้าชั้นเรียน แล้วให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ
ช่วยกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

๕. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้ที่ได้รับจากการถอดคำประพันธ์อีกครั้งแล้วให้นักเรียน
บันทึกการถอดคำประพันธ์ลงในสมุดบันทึก

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๒๔

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิศถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - อธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคี เสวก ตอน สามัคคีเสวกได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - สรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวกได้	ตรวจสอบสมุดบันทึก	แบบประเมิน สมุดบันทึก	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการคิด	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน
(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)
(นางวนิชชา เตี่ยววนิชย์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

เกณฑ์การประเมินสมุดบันทึก

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็น

องค์ประกอบ ที่ประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหามีความสอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง เสนอเนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์ มีประเด็น น่าสนใจและข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหามีความสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง มีประเด็น น่าสนใจ และข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหามีความ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อ เฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับ ความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การ ลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรง ต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรง เวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรง เวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย
๕. ความเป็น ระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรค ตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอน ได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุย ขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

เกณฑ์คุณภาพในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Rubric)

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญของ ข้อมูลและ เปรียบเทียบข้อมูล ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ ๑. จำแนกข้อมูลได้ ๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ ๓. จัดลำดับ ความสำคัญของข้อมูล ได้ ๔. เปรียบเทียบข้อมูล ได้	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๓ พฤติกรรม	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๒ พฤติกรร ม	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ๑ พฤติกรรม หรือไม่มีเลย
๒. เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของ ข้อมูลที่พบเห็น ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของจำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ได้ร้อยละ ๖๐-๗๙ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ ๔๐-๕๙ ของ จำนวนครั้งที่ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำ วันต่ำกว่าร้อย ละ ๔๐ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ
๓. ระบุ รายละเอียด คุณลักษณะ และ ความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ พบเห็นในบริบทที่ เป็นสิ่งใกล้ตัว	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่างๆ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องและครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องแต่ไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนและไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน ไม่ได้

ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองหรือสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ไม่ได้
๒. คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้ใหม่หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ได้	คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวกไม่ได้ หรือประยุกต์นำไปใช้ไม่ได้
๓. คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ให้แน่ชัด อย่างสมเหตุสมผล และสรุปตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมต่อตนเองและสังคมได้	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล แต่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ แต่ไม่สมเหตุผล	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผลไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

๑๓ - ๑๕	ดีเยี่ยม
๑๐ - ๑๒	ดี
๕ - ๙	พอใช้
ต่ำกว่า ๕	ปรับปรุง

*หมายเหตุ : นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐

เรื่อง วิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี บทเสภาสามัคคีเสวก เวลา ๑ ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ท ๕.๑. ม ๒/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ

ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก เป็นบทประพันธ์ตอนหนึ่งในบทเสภาสามัคคีเสวก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ด้วยกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่ประณีตงดงาม จึงทำให้กลอนเสภาเรื่องนี้มีความไพเราะ สื่อความหมายได้กระชับจิตใจผู้อ่าน สามารถปลูกเร้าให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของศิลปะแขนงต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักและอนุรักษ์ศิลปะเหล่านั้นไว้ โดยกล่าวไว้ในตอนวิศวกรรมา และตอนสามัคคีเสวก เป็นการกล่าวถึงพลังแห่งความสามัคคี เพื่อเป็นคติเตือนใจข้าราชการให้มีความสามัคคีปรองดอง ตลอดจนมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P /A)

๓.๑ นักเรียนสามารถอธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวกได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถสรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวกได้ (P)

๓.๓ นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของวรรณคดีไทย (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ ความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ สมุดบันทึกความรู้เพิ่มเติม

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนดูภาพพระวิศวกรรมบนกระดาน แล้วครูตั้งคำถาม ดังนี้

๑.๑ นักเรียนรู้จักเทวดาที่ปรากฏในรูปภาพหรือไม่ ท่านมีชื่อว่าอะไร

แนวคำตอบ : พระวิศวกรรม

๑.๒ เทวดาองค์นี้ ท่านมีหน้าที่อะไร

แนวคำตอบ : พระวิศวกรรมเป็นเทวดานายช่างใหญ่ ผู้สร้างเครื่องมือและสิ่งของทั้งหลายให้เกิดขึ้น และเป็นแบบอย่างแก่มนุษย์สืบมา

ขั้นสอน

๒. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับวรรณศิลป์ในวรรณคดีจากเรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก

๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๗ – ๘ คน จากนั้นครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยกบทประพันธ์ เรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก ที่นักเรียนเห็นว่าไพเราะ มีความหมายกินใจ พร้อมทั้งอธิบายเหตุผล และสรุปสาระสำคัญ ข้อคิดที่ได้รับ และคุณค่าบทเสภาสามัคคีเสวกในด้านต่าง ๆ เช่น คุณค่าด้าน ศิลปะ คุณค่าด้านวรรณศิลป์

๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาอภิปรายตามที่มอบหมายหน้าชั้นเรียน โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจดบันทึกสิ่งที่เพื่อนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายลงในสมุด

๕. นักเรียนและครูร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

๖. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้เรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก และบันทึกลงในสมุด

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม หน้า ๒๔

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

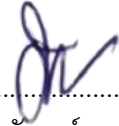
๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - อธิบายเนื้อหาของบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวก ได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - สรุปความรู้จากบทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมและสามัคคีเสวกได้	ตรวจสอบสมุดบันทึก	แบบประเมิน สมุดบันทึก	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมินคุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการคิด	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมินสมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวณิชชา เดี่ยววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความ สามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและ ตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลา และความเป็น ระเบียบของ ชั้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ
- ๑๒ - ๑๕ ดี = ๓
- ๘ - ๑๑ พอใช้ = ๒
- ต่ำกว่า ๘ ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินสมุดบันทึก

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็น

องค์ประกอบ ที่ประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง เสนอเนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์ มีประเด็น น่าสนใจและข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา มีความสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง มีประเด็น น่าสนใจ และข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหา มีความ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา ไม่สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อ เฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับ ความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การ ลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรง ต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรง เวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรง เวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย
๕. ความเป็น ระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรค ตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอน ได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุย ขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

เกณฑ์คุณภาพในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Rubric)

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญของ ข้อมูลและ เปรียบเทียบข้อมูล ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ ๑. จำแนกข้อมูลได้ ๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ ๓. จัดลำดับ ความสำคัญของข้อมูล ได้ ๔. เปรียบเทียบข้อมูล ได้	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๓ พฤติกรรม	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๒ พฤติกรรม	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ๑ พฤติกรรม หรือไม่มีเลย
๒. เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของข้อมูลที่พบเห็น ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของจำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ได้ร้อยละ ๖๐-๗๙ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ ๔๐-๕๙ ของ จำนวนครั้งที่ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำ วันต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ
๓. ระบุ รายละเอียด คุณลักษณะ และ ความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ พบเห็นในบริบทที่ เป็นสิ่งใกล้ตัว	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่างๆ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องและครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องแต่ไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนและไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน ไม่ได้

ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้งองค์ความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้ อย่างเหมาะสม	รวบรวมข้อมูล จัดทำ ข้อมูล และนำข้อมูล ที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงเป็นองค์ความรู้หรือ สารสนเทศ เพื่อ วางแผนประกอบ การตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองและ สังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัด กระทำข้อมูล และนำ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมา หลอมรวม สรุปลงเป็นองค์ความรู้ หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผน ประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองหรือ สังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ไม่ได้
๒. คิดอย่าง สร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้ง องค์ความรู้ใหม่หรือ สารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับ ตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่ใน ทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อ ตนเองและสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่ง แปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไป ประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อ ตนเองหรือสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่ง แปลกใหม่ได้	คิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่ใน ทางบวกไม่ได้ หรือ ประยุกต์นำไปใช้ ไม่ได้
๓. คิดอย่างมี วิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้ง องค์ความรู้หรือ สารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับ ตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดแบบองค์รวมโดย ใช้เหตุผล หลักฐาน เชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่ง ต่าง ๆ ให้แน่ชัด อย่างสมเหตุสมผล และสรุปตัดสินใจ เลือกลงทางเลือกที่ เหมาะสมต่อตนเอง และสังคมได้	คิดแบบองค์รวมโดยใช้ เหตุผล หลักฐานเชิง ตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล แต่ไม่ครอบคลุมทุก ด้าน	คิดแบบองค์รวม โดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิง ตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่ง ต่าง ๆ แต่ไม่สม เหตุ สมผล	คิดแบบองค์รวม โดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่ง ต่าง ๆ อย่าง สมเหตุสมผลไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

๑๓ - ๑๕	ดีเยี่ยม
๑๐ - ๑๒	ดี
๕ - ๙	พอใช้
ต่ำกว่า ๕	ปรับปรุง

*หมายเหตุ : นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

สมรรถนะด้านที่ ๒ ความสามารถในการคิด

เลขที่	ชื่อ-สกุล	สมรรถนะด้านที่ ๒					รวมคะแนน	สรุปผล
		มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่าง สร้างสรรค์	สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ	มีความสามารถในการคิดอย่าง มีระบบ	ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้		
		๓	๓	๓	๓	๓		
รวม								
ร้อยละ								

สรุปผลการประเมินรายชั้นเรียน ดีเยี่ยม =คน คิดเป็นร้อยละ.....

ดี =คน คิดเป็นร้อยละ.....

พอใช้ =คน คิดเป็นร้อยละ.....

ปรับปรุง =คน คิดเป็นร้อยละ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑

เรื่อง การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ

เวลา ๒ ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๒/๒ จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ท ๑.๑ ม.๒/๕ วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญหลักของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด ส่วนการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คือการแยกแยะข้อมูลที่เป็นความจริงกับข้อมูลที่เป็นข้อคิดเห็นออกจากกัน

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P / A)

๓.๑ นักเรียนสามารถอธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญและหลักการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากการอ่านบทความได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของบทความได้ (K)

๓.๓ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากการอ่านบทความที่อ่านได้ (P)

๓.๔ นักเรียนมีวินัยในการทำงาน (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

๔.๒ หลักการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๔.๓ ลักษณะของบทความ

๕. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๕.๑ มีความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงการอ่านข้อความต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

๒. ครูแจ้งวัตถุประสงค์การสอน พร้อมทั้งอธิบายว่า การอ่านจับใจความและการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นมีความสำคัญอย่างไร

ขั้นสอน

๓. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับบทความต่าง ๆ ที่นักเรียนชอบอ่านและตัวอย่างบทความที่น่าสนใจ หรือบทความที่ให้แง่คิดที่เคยอ่านมาว่าเนื้อหาเป็นอย่างไร ให้แง่คิดเพราะเหตุใด อย่างไร

๔. นักเรียนฟังบรรยายโดยใช้สื่อ Powerpoint เรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ หลักการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น และลักษณะของบทความ

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔-๕ คน เพื่ออ่านบทความที่กลุ่มตนได้รับ

๖. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านและเขียนสรุปใจความสำคัญจากบทความ พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นลงในสมุดของตนเอง

๗. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองให้เพื่อนและครูฟัง

ขั้นสรุป

๘. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้จากการอ่านจับใจความและการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากการอ่านบทความ

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (วิวิธภาษา)

๙.๑.๒ สื่อ Powerpoint เรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นและลักษณะของบทความ

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิตถานุเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - อธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญและหลักการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากการอ่านบทความได้ - อธิบายลักษณะของบทความได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากการอ่านบทความที่อ่านได้	ตรวจใบงาน	แบบประเมิน ใบงาน	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการคิด	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิสรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวณิชชา เดี่ยววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความ สามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและ ตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลา และความเป็น ระเบียบของ ชิ้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้	๓	คะแนน
แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้	๒	คะแนน
แสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้	๑	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๑๒ - ๑๕	ดี = ๓
๘ - ๑๑	พอใช้ = ๒
ต่ำกว่า ๘	ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินใบงาน

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็น

องค์ประกอบ ที่ประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง เสนอเนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์ มีประเด็น น่าสนใจและข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา มีความสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง มีประเด็น น่าสนใจ และข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหา มีความ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา ไม่สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อ เฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับ ความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การ ลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรง ต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรง เวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรง เวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย
๕. ความเป็น ระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรค ตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอน ได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุย ขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๗-๙	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

เกณฑ์คุณภาพในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Rubric)

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญของ ข้อมูลและ เปรียบเทียบข้อมูล ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ ๑. จำแนกข้อมูลได้ ๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ ๓. จัดลำดับ ความสำคัญของข้อมูล ได้ ๔. เปรียบเทียบข้อมูล ได้	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๓ พฤติกรรม	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๒ พฤติกรร ม	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ๑ พฤติกรรม หรือไม่มีเลย
๒. เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของ ข้อมูลที่พบเห็น ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของจำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ได้ร้อยละ ๖๐-๗๙ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ ๔๐-๕๙ ของ จำนวนครั้งที่ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำ วันต่ำกว่าร้อย ละ ๔๐ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ
๓. ระบุ รายละเอียด คุณลักษณะ และ ความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ พบเห็นในบริบทที่ เป็นสิ่งใกล้ตัว	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่างๆ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องและครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องแต่ไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนและไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน ไม่ได้

ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	รวบรวมข้อมูล จัดทำ ข้อมูล และนำข้อมูล ที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงองค์ ความรู้หรือ สารสนเทศ เพื่อ วางแผนประกอบ การตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองและ สังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัด กระทำข้อมูล และนำ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมา หลอมรวม สรุปลงองค์ความรู้ หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผน ประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองหรือ สังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ไม่ได้
๒. คิดอย่าง สร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้ใหม่หรือ สารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่ใน ทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อ ตนเองและสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่ง แปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไป ประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อ ตนเองหรือสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่ง แปลกใหม่ได้	คิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่ใน ทางบวกไม่ได้ หรือ ประยุกต์นำไปใช้ ไม่ได้
๓. คิดอย่างมี วิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้าองคความรู้หรือ สารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับ ตนเองและสังคมได้ อย่างเหมาะสม	คิดแบบองค์รวมโดย ใช้เหตุผล หลักฐาน เชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่ง ต่าง ๆ ให้แน่ชัด อย่างสมเหตุสมผล และสรุปตัดสินใจ เลือกทางเลือกที่ เหมาะสมต่อตนเอง และสังคมได้	คิดแบบองค์รวมโดยใช้ เหตุผล หลักฐานเชิง ตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล แต่ไม่ครอบคลุมทุก ด้าน	คิดแบบองค์รวม โดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิง ตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่ง ต่าง ๆ แต่ไม่สม เหตุ สมผล	คิดแบบองค์รวม โดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่ง ต่าง ๆ อย่าง สมเหตุสมผลไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

๑๓ - ๑๕	ดีเยี่ยม
๑๐ - ๑๒	ดี
๕ - ๙	พอใช้
ต่ำกว่า ๕	ปรับปรุง

*หมายเหตุ : นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

ใจความสำคัญ

หมายถึง ใจความที่สำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้าเป็นแก่นของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ

ใจความรอง หรือ ผลความ (พน-ละ-ความ)

หมายถึง ใจความ หรือประโยคที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียด ให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ หรือแสดงผลอย่างถี่ถ้วน เพื่อสนับสนุนความคิด

การอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน ๒ ประโยค

หลักการจับใจความสำคัญ

๑. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน
๒. อ่านเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ พอเข้าใจ และเก็บใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
๓. เมื่ออ่านจบให้ตั้งคำถามตนเองว่า เรื่องที่อ่านมีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร
๔. นำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเองเพื่อให้เกิดความสละสลวย

การพิจารณาดำแหน่งใจความสำคัญ ใจความสำคัญของข้อความในแต่ละย่อหน้าจะปรากฏดังนี้

๑. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นของย่อหน้า
๒. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนกลางของย่อหน้า
๓. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า
๔. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้า
๕. ผู้อ่านสรุปขึ้นเอง จากการอ่านทั้งย่อหน้า

การตั้งคำถามเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่อง

การตั้งคำถามทั้งก่อนอ่านและขณะอ่าน ช่วยให้นักเรียนตั้งจุดประสงค์การอ่าน เกิดความเข้าใจเรื่อง และสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ คำถามได้แก่ “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม” การตั้งคำถาม นักเรียนตั้งไว้มากมาย เรื่องที่ยาว คำถามก็ตั้งได้มากขึ้น ดังตัวอย่างข้างล่าง แต่ควรคำนึงถึงคำถามที่มุ่งถามสาระสำคัญของเรื่อง ซึ่งจะเกี่ยวข้องข้อกับหัวข้อเรื่องโดยตรง มากกว่าคำถามรายละเอียด ซึ่งเกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ ไม่เกี่ยวข้องข้อกับหัวข้อเรื่องโดยตรง

คำถาม (ตัวอย่าง)	
“ใคร”	เรื่องนี้กล่าวถึง ใคร/อะไร ใครเป็นบุคคลสำคัญเรื่องนี้
“ทำอะไร”	เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร (ความคิด กระทำ เหตุการณ์) เรื่องนี้ ตัวละคร/บุคคล/สิ่งมีชีวิต/ ทำอะไร
“ที่ไหน”	เหตุเกิดที่ไหน
“เมื่อไร”	เรื่องเกิดเมื่อไร เรื่องเกิดเวลาใด
“อย่างไร”	(ตัวละคร) เป็นคนอย่างไร (ตัวละคร)/(สิ่งที่กล่าวถึง) ทำอย่างไร
“ทำไม”	ทำไม.....จึงเป็นเช่นนี้ เพราะเหตุใด เพราะอะไร

ข้อเท็จจริง หมายถึง ข้อความหรือเหตุการณ์ที่เป็นมาหรือเป็นอยู่ตามจริง

ลักษณะของข้อเท็จจริง

๑. มีความเป็นไปได้เสมอ
๒. มีความจริง
๓. มีหลักฐานอ้างอิงพิสูจน์ได้
๔. มีความสมเหตุสมผล

ตัวอย่างข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง

- ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก (พิสูจน์ได้)
- พระลักษณ์เป็นน้องชายของพระราม (มีหลักฐาน)
- ไฟสีเขียว หมายถึง สัญญาณที่ให้รถแล่นผ่านไปได้ (มีความจริง)

ข้อคิดเห็น หมายถึง ความเห็น

ลักษณะของข้อคิดเห็น

๑. เป็นข้อความที่แสดงความรู้สึก
๒. เป็นข้อความที่แสดงการคาดคะเน
๓. เป็นข้อความที่เป็นข้อเสนอแนะ
๔. เป็นข้อความที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียนเอง
๕. เป็นข้อความที่เป็นความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล

ตัวอย่างข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น

- คนเรียนเก่งย่อมประสบความสำเร็จในชีวิตเสมอ (ไม่มีข้อยืนยัน)
- การปกครองในระบบประชาธิปไตยดีที่สุด (ไม่มีข้อวินิจฉัย)
- การรับประทานแต่ผักไม่น่าจะเป็นผลดีต่อสุขภาพ (ไม่มีข้อยืนยัน)

การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น คือ การพิจารณาเรื่องที่อ่าน ในแง่มุมต่าง ๆ เมื่ออ่านจบแล้วต้องแยกแยะได้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง อะไรคือข้อคิดเห็น มีความน่าเชื่อถือเพียงใด

ตัวอย่างการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ประเทศหนึ่ง ๆ ต่างก็มีระบอบการปกครองแตกต่างกันออกไป ประเทศรัสเซียได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบบสังคมนิยม ไม่มีศาสนา ไม่มีพระมหากษัตริย์ ถ้าข้าพเจ้าต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่น คงจะอึดอัดใจมิใช่น้อย เพราะข้าพเจ้าถือว่าทั้งสองสถาบัน คือ ศูนย์รวมจิตใจของทุกคน

ข้อเท็จจริง : ประเทศหนึ่ง ๆ ต่างก็มีระบอบการปกครองของตนเองไม่เหมือนประเทศอื่น ประเทศรัสเซียมีการปกครองตามระบอบสังคมนิยม ไม่มีศาสนา ไม่มีพระมหากษัตริย์

ข้อคิดเห็น : ถ้าข้าพเจ้าต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่น คงจะอึดอัดใจมิใช่น้อย

: ข้าพเจ้าถือว่าทั้งสองสถาบัน คือ ศูนย์รวมจิตใจของทุกคน

คำชี้แจง : จากข้อความต่อไปนี้ให้นักเรียนแยกประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของเรื่อง

๑. ชีวิตของคนเมืองหลวงในปัจจุบันมีแต่ความเคร่งเครียด และเร่งรีบในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้บางครั้งรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา หรือไม่ได้รับประทานอาหารตรงตามมื้ออาหาร บางคนต้องงดเว้นอาหารบางมื้อไปก็มี ปัญหาเหล่านี้ทำให้ร่างกายไม่ได้รับพลังงานและสารอาหารที่ต้องการอย่างเพียงพอในแต่ละวันอันมีผลกระทบต่อสุขภาพ ทำให้ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ เกิดภาวะติดเชื้อโรคได้ง่ายและเกิดเจ็บป่วย การรับประทานอาหารไม่ครบทุกมื้อนับว่ามีโทษต่อสุขภาพอย่างยิ่ง

ข้อเท็จจริง :

ข้อคิดเห็น :

๒. อาหารมื้อหลักที่ไม่ควรงด ก็คืออาหารมื้อเช้า เนื่องจากตอนเช้าเป็นการเริ่มต้นทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิต อาหารมื้อเช้าจะทำให้ร่างกายได้รับพลังงานและสารอาหารอย่างเพียงพอ สามารถปฏิบัติงานในแต่ละวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ระยะเวลาว่างระหว่างมื้อเย็นกับมื้อเช้าห่างกันถึง ๑๒ ชั่วโมง อาหารที่ได้รับประทานตั้งแต่ตอนเย็นจะถูกเผาผลาญเป็นพลังงานจนหมดสิ้น ระดับน้ำตาลในเลือดก็ลดต่ำลง จึงทำให้ร่างกายต้องการอาหารเพื่อสร้างพลังงานใหม่

ข้อเท็จจริง :

ข้อคิดเห็น :

๓. สาเหตุสำคัญที่ทำให้หลายคนไม่รับประทานอาหารเช้ามี ๒ ประการ คือ ประการแรกไม่รับประทานอาหารเช้าเพราะไม่มีเวลาพอ นอนตื่นสาย ต้องรีบไปโรงเรียน หรือไปทำงาน จึงไม่สะดวกและไม่พร้อมในการเตรียมอาหารเช้า วิธีแก้ปัญหานี้ คือ การทำอาหารที่ง่าย ๆ สะดวก รวดเร็ว ไม่ต้องพิถีพิถันมากนัก เช่น ข้าวไข่เจียว ไข่ต้ม แชนวิช ฯลฯ ประการที่สอง ไม่รับประทานอาหารเช้าเพราะกลัวอ้วนหรือต้องการลดน้ำหนัก วิธีแก้ปัญหานี้ไม่ใช่การงดอาหารมื้อใดมื้อหนึ่ง แต่ควรรับประทานอาหารเช้าให้ครบทุกมื้อ โดยการควบคุมอาหารและให้ได้สารอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการ

ข้อเท็จจริง :

ข้อคิดเห็น :

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒

ผู้สอน นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์

ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อหน่วยรู้หลักประจำรัชกาล

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท ๒.๑ ม.๒/๗ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ท ๒.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ คือ กระบวนการเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอสารผ่านการพิจารณา แยกแยะข้อมูล แล้ววิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย แล้วนำไปประเมินค่า เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์เป็นการแสดงความรู้และความคิดเห็น ซึ่งประกอบด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง สร้างสรรค์ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับสารและสังคม ไม่ก่อให้เกิดความสับสนหรือเข้าใจผิดไปจากความเป็นจริง

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (ประกอบด้วย K / P / A)

๓.๑ นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ได้ (K)

๓.๒ นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ได้ (K)

๓.๓ นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (P)

๓.๔ นักเรียนมีวินัยในการทำงาน (A)

๔. สาระการเรียนรู้

๔.๑ หลักการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

๕. สมรรถนะสำคัญ

๕.๑ มีความสามารถในการคิด

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. ภาระงาน / ชิ้นงาน

๗.๑ ใบงาน เรื่อง การเขียนวิเคราะห์ให้ประจักษ์

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนดูตัวอย่างบทความ หรืองานเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ที่ครูมอบหมายให้

๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทความ หรืองานเขียนที่นักเรียนได้รับ มอบหมาย ในประเด็นต่อไปนี้ งานเขียนที่นักเรียนอ่านนั้นมีลักษณะอย่างไร ลักษณะการนำเสนอเป็นอย่างไร นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากการอ่านงานเขียนนั้น ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของการเขียนงานวิเคราะห์วิจารณ์ และลักษณะการใช้ภาษาที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

ขั้นสอน

๓. ครูเริ่มบทเรียน เรื่อง การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ โดยอธิบายหลักการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ ประกอบสื่อ Powerpoint เรื่อง หลักการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์

๔. นักเรียนร่วมกันแสดงความรู้ ความเข้าใจ จากการถาม - ตอบของครู และแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ในประเด็นต่อไปนี้

๑) หลักการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์

๒) ขั้นตอนการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์

๓) การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์มีความสำคัญอย่างไร

๕. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง การเขียนวิเคราะห์ให้ประจักษ์ โดยศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากห้องสมุดโรงเรียน

๕. ครูเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมเกี่ยวกับมารยาทในการเขียนที่นักเรียนต้องให้ความสำคัญ เช่น การเขียนด้วยลายมือตัวบรรจง การรักษาความสะอาดของชิ้นงาน และการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ขั้นสรุป

๖. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อสรุปให้ความเข้าใจ และเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์

๙. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

๙.๑.๑ ตัวอย่างบทความหรืองานเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

๙.๑.๒ สื่อ Powerpoint เรื่องหลักการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

๙.๑.๓ ใบงาน เรื่อง การเขียนวิเคราะห์ให้ประจักษ์

๙.๒ แหล่งเรียนรู้

๙.๒.๑ หอสมุดโรงเรียนวัดท่าไทร (ดิสถานูเคราะห์)

๑๐. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) - อธิบายหลักการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ได้ - อธิบายขั้นตอนการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ได้	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน การตอบคำถาม	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)	ตรวจใบงาน	แบบประเมิน ใบงาน	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
- เขียนวิเคราะห์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านได้			
ด้านคุณลักษณะ (A) - มีวินัย - ใฝ่เรียนรู้ - มุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมินคุณลักษณะ	แบบประเมิน คุณลักษณะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒
สมรรถนะสำคัญ - ความสามารถในการคิด	ประเมินสมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับ ๒

ลงชื่อ.....

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

ครูผู้สอน

บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางดวงเพ็ญ อินทร์แก้ว)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

๓. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นางสาวนงลักษณ์ ทองสีสัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวกวิศรา อินทร์เทพ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นางวนิชชา เตี่ยววานิชย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับคะแนน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน									รวม (๑๕)	หมายเหตุ
		ความมีส่วนร่วมและความสามัคคี			การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม			ความตรงต่อเวลาและความเป็นระเบียบของชิ้นงาน				
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
- แสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ
- ๑๒ - ๑๕ ดี = ๓
- ๘ - ๑๑ พอใช้ = ๒
- ต่ำกว่า ๘ ปรับปรุง = ๑

เกณฑ์การประเมินใบงาน

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมเป็นรายบุคคลสร้างขึ้นเพื่อให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินนักเรียนเป็น

องค์ประกอบ ที่ประเมิน	ระดับคุณภาพของผลงาน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ผ่าน)	๑ (ปรับปรุง)
๑. เนื้อหา	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง เสนอเนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์ มีประเด็น น่าสนใจและข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา มีความสอดคล้อง กับชื่อเรื่อง มีประเด็น น่าสนใจ และข้อมูล ครบถ้วน	เนื้อหา มีความ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และข้อมูลครบถ้วน	เนื้อหา ไม่สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง
๒. อักษรวิธี	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๕ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกด คำการันต์ คำชื่อ เฉพาะ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่ง	ใช้คำที่ถูกต้อง สะกดคำ การันต์ คำชื่อเฉพาะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ผิด ๗ ตำแหน่งขึ้นไป
๓. การใช้ ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย การลำดับ ความไม่วกวน	ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย แต่การ ลำดับความวกวน	ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม การลำดับความวกวน
๔. การตรง ต่อเวลา	เข้าชั้นเรียน และส่งงานตรง เวลาที่กำหนด	เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แต่ส่งงานล่าช้า ไม่เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรง เวลา และส่งงานล่าช้า เกิน ๒ วัน	เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา และไม่ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย
๕. ความเป็น ระเบียบ	สะอาด เรียบร้อย ไม่มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ แบ่งวรรค ตอนได้เหมาะสม อ่านง่าย	สะอาด เรียบร้อย มีรอย ขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๓ ตำแหน่ง แบ่งวรรคตอน ได้เหมาะสม	สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ไม่เกิน ๗ ตำแหน่ง	ไม่สะอาด เรียบร้อย มี รอยขีด ขีด ฆ่า ลบ ๗ ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

๑๗ - ๒๐ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดีมาก
๑๓ - ๑๖ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ดี
๙ - ๑๒ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
๕ - ๘ คะแนน	อยู่ในเกณฑ์	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วลงคะแนนตามประเด็นที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓ คะแนน (ดี)	๒ คะแนน (พอใช้)	๑ คะแนน (ปรับปรุง)
มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา หรือนักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน ๕ นาที หรือนักเรียนตั้งใจเรียนเป็นบางครั้ง	เข้าเรียนสายเกิน ๕ นาที หรือนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยขณะที่ครูสอน	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นขณะที่ครูสอน ๑-๒ ครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุย หรือเล่นกันขณะครูสอนมากกว่า ๒ ครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ หรือรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย	นักเรียนขาดความตั้งใจ และขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน	ผลการประเมิน
๓-๔	ดี
๔-๖	พอใช้
๑-๓	ปรับปรุง

หมายเหตุ : ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

เกณฑ์คุณภาพในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (Rubric)

สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. จำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่ จัดลำดับ ความสำคัญของ ข้อมูลและ เปรียบเทียบข้อมูล ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ ๑. จำแนกข้อมูลได้ ๒. จัดหมวดหมู่ข้อมูล ได้ ๓. จัดลำดับ ความสำคัญของข้อมูล ได้ ๔. เปรียบเทียบข้อมูล ได้	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๓ พฤติกรรม	มีพฤติกรรม บ่งชี้ ๒ พฤติกรร ม	มีพฤติกรรมบ่งชี้ ๑ พฤติกรรม หรือไม่มีเลย
๒. เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ของ ข้อมูลที่พบเห็น ในบริบทที่เป็นสิ่ง ใกล้ตัว	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของจำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบ เห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ได้ร้อยละ ๖๐-๗๙ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ ๔๐-๕๙ ของ จำนวนครั้งที่ปฏิบัติ	เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ กับ เหตุการณ์ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำ วันต่ำกว่าร้อย ละ ๔๐ ของ จำนวนครั้งที่ ปฏิบัติ
๓. ระบุ รายละเอียด คุณลักษณะ และ ความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ พบเห็นในบริบทที่ เป็นสิ่งใกล้ตัว	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบยอด ของข้อมูลต่างๆ ที่พบ เห็นในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องและครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องแต่ไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเป็น บางส่วนและไม่ ครบถ้วน	ระบุรายละเอียด คุณลักษณะ และความคิดรวบ ยอดของข้อมูล ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน ไม่ได้

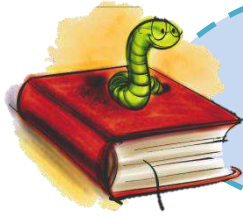
ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม(๓)	ดี(๒)	พอใช้/ผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำ(๑)	ปรับปรุง(๐)
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้งองค์ความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวม สรุปลงองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับตนเองหรือสังคมได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ได้	รวบรวมข้อมูล จัดทำข้อมูล และนำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาหลอมรวมกัน ไม่ได้
๒. คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้งองค์ความรู้ใหม่หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวก ที่ใช้หรือนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคมได้	คิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ได้	คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ในทางบวกไม่ได้ หรือประยุกต์นำไปใช้ไม่ได้
๓. คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้งองค์ความรู้หรือสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ให้แน่ชัด อย่างสมเหตุสมผล และสรุปตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมต่อตนเองและสังคมได้	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล แต่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ แต่ไม่สมเหตุผล	คิดแบบองค์รวมโดยใช้เหตุผล หลักฐานเชิงตรรกะ มาวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผลไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

๑๓ - ๑๕	ดีเยี่ยม
๑๐ - ๑๒	ดี
๕ - ๙	พอใช้
ต่ำกว่า ๕	ปรับปรุง

*หมายเหตุ : นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

ใบงาน

เรื่อง เขียนวิเคราะห์ให้ประจักษ์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแสดงวิเคราะห์ วิจารณ์ หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล จากข้อความต่อไปนี้

“ความเอ๋ยความรู้ เป็นเครื่องชูชีทางสว่างไสว”

Handwriting practice area with 15 horizontal dashed lines.

ชื่อ - สกุล.....

ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียนวัดท่าไทร(ดิตถานุเคราะห์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑